Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B ►C1 EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1307/2013

af 17. december 2013

om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ◄

(EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1310/2013 af 17. december 2013	L 347	865	20.12.2013
►M2	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014	L 181	1	20.6.2014
►M3	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 994/2014 af 13. maj 2014	L 280	1	24.9.2014
►M4	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1001/2014 af 18. juli 2014	L 281	1	25.9.2014
►M5	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1378/2014 af 17. oktober 2014	L 367	16	23.12.2014
►M6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/851 af 27. marts 2015	L 135	8	2.6.2015
►M7	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/142 af 2. december 2015	L 28	8	4.2.2016

Berigtiget ved:

►C1	Berigtigelse, EUT L 130 af 19.5.2016, s. 8 (1307/2013)

▼B

▼C1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1307/2013

af 17. december 2013

om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009

▼B

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet hertil,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ([1]),

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" omhandler potentielle udfordringer, mål og retningslinjer for den fælles landbrugspolitik efter 2013. I lyset af debatten om denne meddelelse bør den fælles landbrugspolitik reformeres med virkning fra 1. januar 2014. Reformen bør omfatte alle de vigtigste instrumenter i den fælles landbrugspolitik, herunder Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ([5]). I betragtning af reformens rækkevidde er det hensigtsmæssigt at ophæve forordning (EF) nr. 73/2009 og erstatte den med en ny tekst. Reformen bør desuden strømline og forenkle de relevante bestemmelser.

([1]) Udtalelse af 18. marts 2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 191 af 29.6.2012, s. 116, og EUT C 44 af 15.2.2013, s. 159.
([3]) EUT C 225 af 27.7.2004, s. 174.
([4]) Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT)
([5]) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

▼B

(2) Et af de centrale mål for og ét af de centrale krav til reformen af den fælles landbrugspolitik er at mindske den administrative byrde. Dette bør der tages omfattende hensyn til ved udformningen af de relevante bestemmelser for ordningen for direkte støtte.

(3) Alle grundlæggende elementer i forbindelse med udbetaling af EU-støtte til landmænd bør inkluderes i denne forordning, som også bør fastsætte de betingelser for adgang til betalinger, som er uløseligt knyttet til de grundlæggende elementer.

(4) Det er nødvendigt at præcisere, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([1]) og de bestemmelser, der vedtages i henhold dertil, skal finde anvendelse på de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. For at sikre sammenhæng med andre retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik skal nogle regler, der for øjeblikket er fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009, fastsættes nu i forordning (EU) nr. 1306/2013, herunder navnlig reglerne for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der følger af bestemmelserne om direkte betalinger, herunder kontrol og anvendelse af administrative foranstaltninger og administrative sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse, reglerne vedrørende krydsoverensstemmelse, som f.eks. de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, overvågning og evaluering af de relevante foranstaltninger og reglerne for udbetaling af forskud og tilbagebetaling af uberettigede betalinger.

(5) Med henblik på at udbygge eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde ("TEUF"). Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og til Rådet.

(6) Denne forordning bør indeholde en liste over de støtteordninger med direkte betaling, der er omfattet af denne forordning. For at tage hensyn til den nye lovgivning om støtteordninger, der måtte blive vedtaget efter denne forordnings ikrafttræden, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til ændring af den pågældende liste.

(7) For at garantere retssikkerheden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af de rammer, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastsætte de

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (Se side 549 i denne EUT).

▼B

kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at opfylde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, og de minimumsaktiviteter, der skal udføres på arealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, samt kriterierne for, hvilken type græs eller andet grøntfoder, der overvejende skal findes, samt for at fastsætte den etablerede lokale praksis, på permanente græsarealer og permanente græsningsarealer ("permanente græsarealer").

(8) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik overholder de årlige lofter i artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør en tilpasning af niveauet for direkte støtte i hvert kalenderår foretages som fastsat i artikel 25 i den pågældende forordning. For at sikre, at den bidrager til opfyldelsen af målet om en mere afbalanceret fordeling af betalinger mellem små og store modtagere, bør tilpasningen af de direkte betalinger kun foretages for betalinger til landmænd, som overstiger 2 000 EUR i det pågældende kalenderår. I betragtning af niveauet for de direkte betalinger til landbrugerne i Bulgarien, Kroatien og Rumænien som følge af indfasningsordningen for alle direkte betalinger, der bevilges i disse medlemsstater, bør dette instrument for finansiel disciplin først anvendes i Bulgarien og Rumænien fra den 1. januar 2016 og i Kroatien fra den 1. januar 2022. Der bør fastsættes specifikke regler vedrørende dette instrument for finansiel disciplin og vedrørende visse andre bestemmelser i tilfælde af en juridisk person, eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer, hvis den nationale lovgivning fastsætter, at de enkelte medlemmers rettigheder og forpligtelser svarer til de rettigheder og forpligtelser, der gør sig gældende for de enkelte landbrugere, der har status af driftsledere, for at styrke landbrugsstrukturerne og fremme etableringen af de pågældende juridiske personer eller grupper.

(9) For at sikre korrekt anvendelse af tilpasningen af de direkte betalinger med hensyn til finansiel disciplin bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til bestemmelser om grundlaget for beregning af nedsættelser, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne i henhold til anvendelsen af den finansielle disciplin.

(10) Erfaringerne opnået fra anvendelsen af forskellige støtteordninger til landbrugere viser, at støtte i en række tilfælde er blevet bevilget til fysiske eller juridiske personer, hvis forretningsformål slet ikke eller kun marginalt var at drive landbrug. For at sikre en bedre målretning af støtten bør medlemsstaterne undlade at bevilge direkte betalinger til visse fysiske og juridiske personer, medmindre sådanne personer kan godtgøre, at deres landbrugsaktivitet ikke er marginal. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at afvise at yde direkte betalinger til andre fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsaktivitet er marginal. Medlemsstaterne bør dog have lov til at yde direkte betalinger til mindre deltidslandbrugere, eftersom disse landbrugere bidrager direkte til landdistrikternes levedygtighed. Medlemsstaterne bør også afholde sig fra at bevilge direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsarealer overvejende er arealer, der holdes naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, men som ikke udøver en vis minimumsaktivitet.

▼B

(11) For at beskytte landbrugernes rettigheder bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af kriterier for afgørelse af, hvornår en landbrugers landbrugsareal anses for overvejende at være holdt naturligt i en stand egnet til græsning eller dyrkning, kriterier for fastsættelse af forskellen mellem indtægter fra landbrugsaktiviteter og fra ikke-landbrugsaktiviteter samt af størrelsen af de direkte betalinger, jf. anvendelsen af marginaltesten, og kriterier, som landbrugere skal opfylde for at bevise, at deres landbrugsaktivitet ikke er marginal.

(12) For at undgå den uforholdsmæssigt store administrative byrde i forbindelse med forvaltning af udbetaling af små beløb, bør medlemsstaterne generelt undlade at bevilge direkte betalinger, hvis beløbet er lavere end 100 EUR, eller hvis det støtteberettigede areal på den bedrift, der ansøges om støtte til, er på under en hektar. Eftersom medlemsstaternes landbrugsstrukturer varierer betydeligt og kan adskille sig meget fra den gennemsnitlige landbrugsstruktur i EU, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at anvende minimumstærskler, som afspejler deres særlige situation. På grund af den ganske særlige bedriftsstruktur i regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør medlemsstaterne have mulighed for at afgøre, om disse regioner skal anvende en minimumstærskel. Medlemsstaterne bør endvidere under hensyntagen til deres landbrugssektorers særlige struktur vælge, hvilken af de to typer minimumstærskler de ønsker at gennemføre. Eftersom betalinger kan tildeles landbrugere med såkaldte "jordløse" bedrifter, vil det ikke fungere at anvende det hektarbaserede kriterium. Disse landbrugere bør derfor tildeles et støtterelateret minimumsbeløb. For at sikre ligebehandling af landbrugere i Bulgarien, Kroatien og Rumænien, hvis direkte betalinger er omfattet af indfasning, bør minimumstærsklen i disse medlemsstater baseres på de endelige beløb, der skal bevilges efter udløbet af indfasningsprocessen.

(13) Fordelingen af den direkte indkomststøtte blandt landbrugerne er kendetegnet ved, at en uforholdsmæssig del af betalingerne tildeles et ret lille antal store modtagere. Større modtagere behøver på grund af stordriftsfordele ikke den samme støtte pr. enhed, for at målet med indkomststøtte kan nås effektivt. Muligheden for at tilpasse sig gør det desuden lettere for større modtagere at arbejde med lavere støtte pr. enhed. Medlemsstaterne bør derfor mindske den del af grundbetalingen, som bevilges til landbrugere, og som overskrider 150 000 EUR, med mindst 5 %. For at undgå uforholdsmæssige virkninger for store bedrifter med mange ansatte kan medlemsstaterne beslutte at tage hensyn til omfanget af lønnet arbejde, når de anvender mekanismen. For at gøre en sådan nedsættelse af støtten effektiv bør der ikke gives fordele til landbrugere, der kunstigt har skabt betingelser for at undgå virkningerne heraf. Overskuddet fra nedsættelsen af betalinger til store modtagere bør forblive i de medlemsstater, hvor det opstod og bør gøres tilgængeligt som

▼B

EU-støtte til foranstaltninger, der finansieres i henhold til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

(14) Der bør fastsættes nettolofter for hver medlemsstat for at begrænse betalingerne til landbrugerne som følge af anvendelsen af nedsættelsen af betalinger. For at tage hensyn til de særlige karakteristika ved støtte i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, der bevilges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 ([2]), og for at tage hensyn til, at disse direkte betalinger ikke er omfattet af nedsættelse af betalingerne, bør nettoloftet for de berørte medlemsstater ikke omfatte disse direkte betalinger.

(15) For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb for direkte betalinger, der kan ydes, herunder som følge af medlemsstaternes afgørelser med hensyn til overførsler mellem den første og den anden søjle og anvendelsen af nedsættelsen og i relevante tilfælde et loft for betalinger, samt betalinger som følge af de meddelelser, som Kroatien skal indgive om mineryddet jord, der igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til tilpasning af de nationale lofter og nettolofterne, der er fastsat i denne forordning.

(16) Det bør anføres, at de bestemmelser i denne forordning, som kan få en medlemsstat til at gennemføre foranstaltninger, der kan udgøre statsstøtte, ikke er omfattet af reglerne om statsstøtte, fordi de pågældende bestemmelser også indeholder passende betingelser for bevilling af støtte eller forudsætter, at Kommissionen vedtager sådanne betingelser med henblik på at undgå enhver konkurrenceforvridning.

(17) For at styrke deres politik for udvikling af landdistrikter bør medlemsstaterne have mulighed for at overføre midler fra det direkte betalingsloft til støtte til landdistriktsudvikling. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at overføre midler fra støtten til landdistriktsudvikling til det direkte betalingsloft. For at sikre dette redskabs effektivitet bør medlemsstaterne have mulighed for én gang at tage deres beslutning op til revision med virkning fra ansøgningsåret 2018, forudsat at alle afgørelser på grundlag af denne revision ikke medfører nogen nedsættelse af beløbene til landdistriktsudvikling.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

▼B

(18) For at nå den fælles landbrugspolitiks mål skal støtteordningerne tilpasses udviklingen, om nødvendigt inden for korte frister. Der skal derfor foretages en eventuel revision af støtteordningerne, navnlig i lyset af den økonomiske udvikling eller budgetsituationen, hvilket medfører, at modtagerne ikke kan regne med, at støttebetingelserne forbliver uændrede.

(19) Landbrugerne i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004 eller senere, modtog direkte betalinger via en indfasningsmekanisme, der var fastsat i deres respektive tiltrædelsesakter. For Bulgarien og Rumænien vil en sådan mekanisme stadig være i kraft i 2015, og for Kroatien vil være i kraft indtil 2021. Medlemsstaterne fik endvidere mulighed for at bevilge supplerende nationale direkte betalinger. Muligheden for at bevilge sådanne betalinger bør bibeholdes for Kroatien, og som supplement til grundbetalingsordningen for Bulgarien og Rumænien, indtil de er fuldstændigt indfasede. For så vidt angår godkendelse af, at Kroatien yder supplerende nationale direkte betalinger, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, uden at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]) finder anvendelse.

(20) I forordning (EF) nr. 73/2009, ændret ved tiltrædelsesakten af 2011, er der oprettet en særlig national minerydningsreserve for Kroatien, der anvendes med henblik på i en periode på ti år efter dets tiltrædelse af Unionen at finansiere tildelingen af betalingsrettigheder til jord, der hvert år ryddes for miner og igen tages i brug til landbrugsaktiviteter. Det er hensigtsmæssigt, at der fastsættes regler for fastlæggelse af de beløb, der tildeles til finansiering af støtte til denne jord under de støtteordninger, der fastsættes ved denne forordning og regler for forvaltning af reserven. For at tage hensyn til de beløb, der følger af de meddelelser, som Kroatien skal indgive om mineryddet jord, der igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til gennemgang af visse finansielle bestemmelser, der gælder for Kroatien.

(21) Med henblik på at sikre en bedre fordeling af støtten mellem landbrugsarealer i Unionen, herunder i de medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 73/2009, bør en ny grundbetalingsordning erstatte enkeltbetalingsordningen, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 ([2]), og som er fortsat i forordning (EF) nr. 73/2009, som kombinerede de tidligere støtteordninger i én fælles ordning med afkoblede direkte betalinger. Et sådant skridt bør i princippet medføre udløbet af betalingsrettigheder, der er opnået i henhold til disse forordninger, og tildeling af nye. Tildeling af nye betalingsrettigheder bør som hovedregel

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55af 28.2.2011, s. 13).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

▼B

baseres på antallet af støtteberettigede hektar til rådighed for landbrugere i det første år for gennemførelsen af ordningen. De medlemsstater, der nu anvender enkeltbetalingsordningen på et regionalt eller regionalt hybridt grundlag, bør dog have mulighed for at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder. For at undgå en situation hvor en forøgelse af det støtteberettigede areal i en given medlemsstat nedsætter beløbet af direkte betalinger per hektar uforholdsmæssigt meget og dermed påvirker den interne konvergensproces, bør medlemsstaterne have mulighed for, når de foretager den første tildeling af betalingsrettigheder, at anvende visse begrænsninger med henblik på at fastlægge antallet af betalingsrettigheder.

(22) Som følge af den successive integration af forskellige sektorer i enkeltbetalingsordningen og den efterfølgende overgangsperiode, der ydes til landbrugerne, er det blevet stadig vanskeligere at begrunde eksistensen af store individuelle forskelle i hektarstøtten, der opstår på grund af anvendelsen af historiske referencer. Direkte indkomststøtte bør derfor fordeles mere ligeligt mellem medlemsstaterne ved at mindske sammenkædningen med historiske referencer og inden for de generelle rammer for EU's budget. For at sikre en mere ligelig fordeling af den direkte støtte og samtidig tage hensyn til de forskelle, der stadig eksisterer i lønniveau og råvareomkostninger, bør størrelsen af den direkte støtte pr. hektar gradvis tilpasses. Alle medlemsstater, der har direkte betalinger på under 90 % af EU-gennemsnittet, bør dække en tredjedel af forskellen mellem deres nuværende niveau og dette niveau, således at alle medlemsstater når et minimumsniveau senest i regnskabsåret 2020. Denne konvergens vil forholdsmæssigt blive finansieret af alle medlemsstater, der har direkte betalingsniveauer over det gennemsnittelige EU-niveau.

(23) Desuden bør alle betalingsrettigheder, der aktiveres i 2019 i en medlemsstat eller i en region, som hovedregel have en ensartet enhedsværdi. For at undgå drastiske økonomiske følger for landbrugerne bør medlemsstaterne imidlertid have mulighed for at tage historiske faktorer i betragtning ved beregningen af værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugerne bør tildeles i 2019, forudsat at ingen betalingsrettigheder i 2019 har en værdi på mindre end 60 % af gennemsnittet. Medlemsstaterne bør finansiere denne konvergens ved på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, som de skal fastlægge, at nedsætte værdien af betalingsrettigheder, der overstiger gennemsnittet for 2019. I denne sammenhæng og for at undgå drastiske tab for visse landbrugere kan medlemsstaterne begrænse denne nedsættelse til 30 % af de pågældende rettigheders oprindelige værdi, selv hvis en sådan begrænsning ikke giver mulighed for, at alle betalingsrettigheder kan nå op på 60 % af gennemsnitsværdien for 2019. Med undtagelse af de medlemsstater, der vælger en ensartet enhedsværdi fra det første år af gennemførelsen af ordningen, bør konvergensen foretages i lige store trin. Konvergensen af betalingsrettigheder med en værdi, der ligger over gennemsnittet, bør også tage hensyn til de anslåede ressourcer, der er til rådighed for betalingsrettigheder. For de medlemsstater, der beholder deres eksisterende betalingsrettigheder, og som allerede har valgt trin i forbindelse med konvergensen i henhold til artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør disse trin i

▼B

forbindelse med konvergensen dog gennemføres hvor relevant, og værdien af alle betalingsrettigheder bør justeres for at tage højde for de anslåede ressourcer, der er til rådighed for betalingsrettigheder.

(24) Erfaringen opnået ved anvendelsen af enkeltbetalingsordningen viser, at nogle af dens vigtigste elementer bør bibeholdes, herunder fastsættelsen af nationale lofter for at sikre, at den samlede støtte ikke overstiger de nuværende budgetgrænser. Medlemsstaterne bør også fortsat have en national reserve eller bør have tilladelse til at etablere regionale reserver. Sådanne nationale eller regionale reserver bør først og fremmest bruges til at gøre det lettere for unge landbrugere og landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, at komme med i ordningen, og anvendelsen bør tillades med henblik på at tilgodese visse andre særlige situationer. Regler for overdragelse og udnyttelse af betalingsrettigheder bør bevares.

(25) Erfaringen opnået ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 73/2009 har vist, at medlemsstaterne ikke anvendte alle de midler, der er til rådighed under de nationale lofter som fastsat i nævnte forordning. Nærværende forordning nedsætter risikoen for ubrugte midler sammenlignet med systemet i nævnte forordning, men medlemsstaterne bør alligevel have mulighed for at distribuere betalingsrettigheder for en højere værdi end det beløb, der er til rådighed til deres grundbetalingsordning, med henblik på at fremme en mere effektiv anvendelse af midlerne. Medlemsstaterne bør derfor have tilladelse til inden for bestemte fælles grænser og under iagttagelse af nettolofterne for direkte betalinger at beregne det nødvendige beløb, som deres grundbetalingsordningsloft kan forøges med.

(26) Som hovedregel er ethvert af bedriftens landbrugsarealer, der anvendes til en landbrugsaktivitet, berettiget til at modtage støtte fra grundbetalingen, herunder arealer, som ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, og som valgte at anvende den generelle arealbetalingsordning. Da ikkelandbrugsaktiviteter har mulighed for at bidrage til diversificering af landbrugsbedrifternes indtægtskilder og til landdistrikternes levedygtighed skal en bedrifts landbrugsareal, hvis det også anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter, betragtes som støtteberettiget på betingelse af, at det fortrinsvis anvendes til landbrugsaktiviteter. Med henblik på at vurdere om dette fortrinsvis er tilfældet, bør der fastsættes fælles kriterier for alle medlemsstater. I denne forbindelse og for at sikre en bedre målretning af direkte betalinger bør medlemsstaterne af retssikkerhedsmæssige hensyn og for at skabe klarhed kunne udarbejde en liste over områder, der fortrinsvis anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter og dermed ikke er støtteberettigede. For at jord, der inden ophævelsen af jordudtagningsforpligtelsen var berettiget til aktivering af jordudtagningsrettigheder, fortsat kan være støtteberettiget bør det desuden fastsættes, at visse arealer, der er tilplantet med skov, herunder arealer, der tilplantes med skov i henhold til nationale

▼B

ordninger, som opfylder de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([1]) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([2]), eller arealer, der er omfattet af bestemte miljømæssige forpligtelser, er berettigede til at modtage støtte fra grundbetalingen.

(27) For at undgå en situation hvor en forøgelse af det støtteberettigede areal i en given medlemsstat reducerer beløbet af direkte betalinger per hektar uforholdsmæssigt meget og dermed påvirker den interne konvergensproces, bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende en nedsættelseskoefficient for at fastlægge det støtteberettigede permanente græsareal, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder, men indgår i en etableret lokal praksis.

(28) Særlige foranstaltninger bør fortsat gælde for hamp for at sikre, at ulovlige afgrøder ikke kan skjules mellem afgrøder, der er berettigede til grundbetaling, og det fælles marked for hamp dermed påvirkes ugunstigt. Der bør derfor kun bevilges betalinger for arealer tilsået med hampesorter, der frembyder visse garantier med hensyn til dets indhold af psykotrope stoffer.

(29) For at garantere retssikkerheden og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af grundbetalingsordningen, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til regler om landbrugernes støtteberettigelse og adgang til grundbetalingsordningen, herunder i tilfælde af arv og arveforskud, arv i henhold til en forpagtningskontrakt, ændring af retlig status eller benævnelse, overførsel af betalingsrettigheder og i tilfælde af en bedriftssammenlægning eller -opdeling og i tilfælde af en kontraktklausul vedrørende retten til at modtage betalingsrettigheder i det første år, hvor der tildeles betalingsrettigheder. De tillagte beføjelser bør endvidere omfatte regler om beregning af værdien og antallet af eller om ændringen af værdien af betalingsrettigheder i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder, herunder regler om muligheden for at fastsætte en foreløbig værdi, et foreløbigt antal eller en foreløbig forhøjelse af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af landbrugerens ansøgning, regler om betingelser for at fastsætte betalingsrettighedernes foreløbige og endelige værdi og antal og bestemmelser om tilfælde, hvor en salgsaftale eller forpagtningskontrakt kan have indflydelse på tildelingen af betalingsrettigheder. De tillagte beføjelser bør endvidere omfatte fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller regionale reserver. Hertil kommer, at de tillagte beføjelser endvidere bør omfatte regler om ændring af betalingsrettighedernes enhedsværdi i tilfælde af dele af betalingsrettigheder og overførslen af betalingsrettigheder uden jord; kriterier for tildeling af betalingsrettigheder til landbrugere, der ikke modtog direkte betalinger i 2013 eller fra den nationale

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (ELFUL) (Se side 487 i denne EUT).

▼B

eller regionale reserve; kriterier for anvendelse af begrænsninger for antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles; og kriterier for fastsættelse af nedsættelseskoefficienten for konversion af visse permanente græsarealer til støtteberettigede hektar.

(30) For at sikre korrekt forvaltning af betalingsrettigheder bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til regler om indholdet af anmeldelsen og kravene til aktiveringen af betalingsrettigheder.

(31) For at beskytte folkesundheden bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af regler om, at bevillingen af betalinger gøres betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol.

(32) I betragtning af de betydelige administrative, tekniske og logistiske vanskeligheder, som overgangen til grundbetalingsordningen udgør for de medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, bør de have mulighed for at anvende den generelle arealbetalingsordning med henblik på bevilling af grundbetaling for en yderligere overgangsperiode inden udgangen af 2020. Hvis en medlemsstat senest i 2018 beslutter at indføre grundbetalingsordningen, kan den vælge at differentiere betalingerne under den generelle arealbetalingsordning afhængigt af niveauet for visse betalinger, der ydes i 2014 under ordningerne for særlig støtte og særskilte betalinger i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, eller for Cyperns vedkommende under rammebeløbet pr. sektor for midlertidig national støtte.

(33) For at beskytte støttemodtagernes rettigheder og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af den generelle arealbetalingsordning, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af regler om landbrugernes støtteberettigelse og adgang til den generelle arealbetalingsordning.

(34) I medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, og som havde mulighed for at yde midlertidig national støtte, spillede denne støtte en vigtig rolle ved at understøtte landbrugernes indkomst inden for specifikke sektorer. Af denne årsag og for at undgå et pludseligt og voldsomt fald i støtten fra 2015 i de sektorer, der modtager midlertidig national støtte indtil 2014, er det hensigtsmæssigt i disse medlemsstater at give mulighed for at yde denne støtte som et supplement til den generelle arealbetalingsordning. For at sikre videreførelse af støtten ved hjælp af den midlertidige nationale støtte, der er ydet indtil videre, er det hensigtsmæssigt at begrænse betingelserne til dem, der gjaldt i 2013 for denne støtte, eller for Bulgariens og Rumæniens vedkommende til supplerende nationale

▼B

direkte betalinger godkendt af Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaterne. Det er også hensigtsmæssigt at begrænse de maksimale støttebeløb pr. sektor i sammenligning med niveauerne herfor i 2013 for at sikre et stabilt fald i støtteniveauerne og sikre deres forenelighed med konvergensmekanismen.

(35) Der bør fastsættes særlige regler for den første tildeling og for beregningen af betalingsrettigheders værdi, når medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning i henhold til denne forordning, indfører grundbetalingsordningen. For at sikre en gnidningsløs overgang mellem disse ordninger bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til yderligere regler om indførelse af grundbetalingsordningen i medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning.

(36) For at tage højde for behovet for, at enhedsstøtten til landbrugere med mindre bedrifter er tilstrækkelig til at sikre en effektiv indkomststøtte, bør medlemsstaterne have mulighed for at omfordele direkte støtte mellem landbrugerne ved at tildele dem en ekstra betaling for de første hektar.

(37) Et af målene for den nye fælles landbrugspolitik er at forbedre de miljømæssige resultater gennem en obligatorisk, forgrønnelseskomponent af de direkte betalinger, som vil støtte landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og finde anvendelse i hele EU. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til at bevilge en årlig betaling i tillæg til grundbetalingen, der kan tage højde for intern konvergens i medlemsstaten eller regionen, til obligatoriske driftsmetoder, som landbrugere skal benytte, og som først og fremmest har fokus på klima- og miljøpolitiske mål. Disse metoder bør være enkle, generelle, årlige aktioner, der ikke er underlagt kontrakter, og som går ud over krydsoverensstemmelse og er forbundet med landbruget, som f.eks. afgrødediversificering, bevarelsen af permanente græsarealer, herunder traditionelle frugtplantager, hvor der dyrkes spredte frugttræer på græsarealer, og etablering af miljømæssige fokusområder. For i højere omfang at nå foranstaltningens mål og skabe mulighed for en effektiv administration og kontrol med forgrønnelse, bør sådanne driftsmetoder finde anvendelse på hele bedriftens støtteberettigede areal. Disse metoders obligatoriske beskaffenhed bør også omfatte landbrugere, hvis bedrifter helt eller delvis er beliggende i "Natura 2000"-områder, der er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([2]) eller i områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([3]), så længe disse driftsmetoder er forenelige med disse direktivers mål.

([1]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

▼B

(38) I betragtning af de anerkendte miljømæssige fordele ved økologiske landbrugssystemer bør landbrugere for de enheder af deres bedrift, for hvilke de opfylder betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ([1]), kunne få gavn af forgrønnelseskomponenten uden, at det er nødvendigt at opfylde yderligere forpligtelser

(39) Manglende overholdelse af den grønnere komponent bør medføre sanktioner, jf. forordning (EU) nr. 1306/2013.

(40) For at tage højde for mangfoldigheden i landbrugssystemerne og de forskellige miljømæssige situationer i Unionen er det berettiget foruden de tre metoder til forgrønnelse, der er fastsat i denne forordning, at anerkende metoder, der er omfattet af landbrugs-, miljø- og klimaforanstaltninger eller certificeringsordninger, der svarer til forgrønnelse, og som medfører tilsvarende eller større fordele for klimaet og miljøet. Af hensyn til den retlige klarhed bør disse metoder fastlægges i et bilag til denne forordning. Medlemsstaterne bør beslutte, hvorvidt de vil give landbrugerne mulighed for at anvende tilsvarende metoder og de metoder til forgrønnelse, der er fastsat i denne forordning, for at forpligte landbrugeren til at følge de metoder, der er bedst egnet til at opfylde foranstaltningens mål, og de bør give Kommissionen meddelelse om deres respektive beslutninger. Af hensyn til retssikkerheden bør Kommissionen vurdere, hvorvidt de metoder, der er omfattet af de meddelte tilsvarende foranstaltninger, er dækket af bilaget. Hvis Kommissionen ikke anser det for at være tilfældet, bør den meddele medlemsstaterne dette ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, vedtaget uden at forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse. For at give mulighed for at forenkle gennemførelsen af tilsvarende foranstaltninger og af hensyn til kontrollerbarheden bør der fastlægges regler med hensyn til det område, som de tilsvarende foranstaltninger dækker, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika ved landbrugs-, miljø- og klimaforanstaltninger og certificeringsordninger. For at sikre, at tilsvarende metoder anvendes korrekt, og at dobbeltfinansiering undgås, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med henblik på at tilføje metoder til listen over tilsvarende metoder, fastlægge krav til nationale eller regionale certificeringsordninger og om nødvendigt fastlægge detaljerede regler for beregningen af relaterede beløb.

(41) Forpligtelserne i vedrørende afgrødediversificering bør anvendes på en måde, der tager hensyn til vanskeligheden for mindre landbrug ved at diversificere, samtidig med at der gøres fremskridt henimod øget miljømæssige fordele og især forbedring af jordkvaliteten. Der bør fastsættes undtagelser for landbrug, der allerede opfylder målene for afgrødediversificering som følge af i betydeligt omfang at være dækket af græsarealer eller brakjord, specialiserede landbrug, der veksler afgrøder på deres parceller hvert år, eller for landbrug, der på grund af deres geografiske beliggenhed vil opleve store vanskeligheder ved at introducere en tredje afgrøde. For at sikre, at de

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

▼B

forpligtelser, der er fastlagt i foranstaltningen til afgrødediversificering anvendes på en forholdsmæssig og ikkediskriminerende måde og fører til øget miljøbeskyttelse, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til anerkendelse af yderligere slægter og arter og fastlæggelse af regler vedrørende anvendelsen af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.

(42) Af hensyn til de miljømæssige fordele ved permanente græsarealer og især kulstofbinding bør der være mulighed for bevarelse af permanente græsarealer. Denne beskyttelse bør bestå af et forbud mod pløjning og omlægning på de mest miljømæssigt sårbare arealer i de "Natura 2000"-områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF og en mere generel beskyttelsesordning baseret på en andel af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer i forhold til omlægninger til agerjord. Medlemsstater bør have beføjelse til at foretage yderligere afgrænsning af miljømæssigt sårbare arealer, der ikke er omfattet af nævnte direktiver. Derudover bør de kunne vælge, på hvilket territorialt niveau denne andel bør finde anvendelse. For at sikre en effektiv beskyttelse af permanente græsarealer bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med henblik på at definere rammen for medlemsstaternes udpegelse af permanente græsarealer, der ikke er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF.

(43) For at sikre, at andelen af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer i forhold til det samlede landsbrugsareal, fastlægges korrekt og bevares bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til udarbejdelse af detaljerede metoder til fastlæggelse af denne andel, detaljerede regler om bevarelse af permanente græsarealer og den relevante tidsramme for de enkelte landbrugeres forpligtelse til at genetablere arealer.

(44) Der bør etableres miljømæssige fokusområder, navnlig for at beskytte og forbedre især biodiversiteten på landbrug. Det miljømæssige fokusområde bør derfor bestå af arealer, der har direkte indvirkning på biodiversitet, ►C1 f.eks. braklagte arealer, landskabstræk, terrasser, bræmmer, skovtilplantede arealer ◄ og skovlandbrugsarealer, eller som har indirekte indvirkning på biodiversitet gennem en nedsat anvendelse af rå- og hjælpestoffer på landbruget, såsom områder dækket af mellemafgrøder eller plantedække om vinteren. De forpligtelser, der er fastsat med hensyn til foranstaltningen vedrørende det miljømæssige fokusområde, bør anvendes på en måde, hvor det undgås at pålægge mindre landbrug uforholdsmæssigt store byrder, i forhold til den øgede miljøbeskyttelse. Der bør fastsættes undtagelser for landbrug, der allerede opfylder målene for miljømæssige fokusområder ved i betydeligt omfang at være dækket af græsarealer eller brakjord. Der bør også fastsættes undtagelser i medlemsstater, der i overvejende grad er skovklædte, for landbrugere, der udøver en landbrugsaktivitet i områder med naturbetingede begrænsninger i visse fortrinsvis skovklædte arealer,

▼B

hvor der er en betydelig risiko for nedlæggelse af landbrug. Medlemsstaterne og bedrifterne bør desuden gives mulighed for på regionalt eller kollektivt plan at gennemføre denne forpligtelse for at erhverve sig tilstødende miljømæssige fokusområder, der er til større gavn for miljøet. Af forenklingsmæssige hensyn bør medlemsstaterne have mulighed for at standardisere opmålingen af miljømæssige fokusområder.

(45) For at sikre en effektiv og sammenhængende etablering af de miljømæssige fokusområder og under hensyntagen til medlemsstaterne særlige karakteristika, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af yderligere kriterier for, hvornår arealer kan opnå status som miljømæssige fokusområder; anerkendelse af andre typer miljømæssige fokusområder; etablering af omregnings- og vægtningsfaktorer for visse typer af miljømæssige fokusområder; fastlæggelse af regler for medlemsstaternes overholdelse af en del af det miljømæssige fokusområde på regionalt plan; fastlæggelse af regler for den kollektive gennemførelse af bedrifters forpligtelse til at sikre, at miljømæssige fokusområder ligger i nærheden af hinanden; fastlæggelse af rammen for de kriterier, som medlemsstaterne skal fastsætte for at definere en sådan nær beliggenhed; samt fastlæggelse af metoderne til at definere andelen af skovområder i forhold til landbrugsarealer. Når Kommissionen tilføjer andre typer miljømæssige fokusområder bør den sikre, at den har til formål at forbedre bedriftens samlede miljømæssige resultater, navnlig med hensyn til biodiversitet, forbedring af jord- og vandkvalitet, bevarelsen af landskabet og opfyldelse af målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.

(46) Med henblik på at fremme bæredygtig udvikling af landbruget i områder med særlige naturbetingede begrænsninger bør medlemsstaterne kunne benytte en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til at bevilge en årlig områdeafhængig betaling i tillæg til grundbetalingen til alle, der driver landbrug i disse områder eller i nogle af disse områder, hvis medlemsstaten beslutter det. En sådan betaling erstatter ikke støtte ydet under programmerne for udvikling af landdistrikter og ydes ikke til landbrugere i områder, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 1698/2005, men som ikke er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013.

(47) Unge landbrugeres iværksættelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren er finansielt udfordrende og udgør et element, der bør tages i betragtning i forbindelse med fordelingen og målretningen af direkte betalinger. Denne udvikling er af afgørende betydning for konkurrenceevnen i EU's landbrugssektor, og der bør derfor oprettes en indkomststøtte til unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, med henblik på at lette de unge landbrugeres etablering og den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter den første etablering. Med henblik

▼B

herpå bør medlemsstaterne anvende en del af deres nationale lofter for direkte betalinger til at bevilge unge landbrugere en årlig betaling i tillæg til grundbetalingen. Medlemsstaterne bør kunne vedtage en beregningsmetode for den pågældende betaling, og hvis den pågældende metode indebærer en forpligtelse til at fastsætte en begrænsning for betalinger pr. landbruger, skal en sådan begrænsning fastsættes under overholdelse af EU-rettens generelle principper. Da den kun bør omfatte den indledende periode og ikke bør blive driftsstøtte, bør den pågældende betaling kun udbetales i en periode på højst fem år. Den bør være til rådighed for unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, og som ikke er ældre end 40 år gamle, i det år, hvor de indgiver den første ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning.

(48) For at beskytte modtagernes rettigheder og for at undgå forskelsbehandling mellem dem bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af betingelserne for en juridisk persons berettigelse til at modtage betaling til unge landbrugere.

(49) Medlemsstaterne bør have mulighed for at benytte en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til koblet støtte i bestemte sektorer eller regioner i klart definerede tilfælde. De midler, der kan anvendes til koblet støtte, bør begrænses til et passende niveau, samtidig med at en sådan støtte tillades i medlemsstater i de af deres sektorer eller regioner, der står over for særlige situationer, hvor bestemte driftsformer eller landbrugssektorer er særlig vigtige af økonomiske, miljømæssige og/eller sociale årsager. Medlemsstaterne bør kunne anvende op til 8 % af deres nationale lofter til denne støtte eller 13 %, hvis deres niveau af koblet støtte overstiger 5 % i mindst ét af årene i perioden 2010-2014 eller hvis de anvender den generelle arealbetalingsordning indtil den 31. december 2014. For at bevare planteavlssektorens proteinbaserede autonomi bør medlemsstater, der beslutter at bruge mindst 2 % af deres nationale lofter til at støtte produktionen af proteinafgrøder, desuden have mulighed for at forhøje disse procentsatser med op til to procentpoint. I behørigt begrundede tilfælde, hvor visse følsomme behov i en sektor eller en region er påvist, og efter godkendelse fra Kommissionen bør medlemsstaterne have mulighed for at anvende mere end 13 % af deres nationale loft. Som et alternativ til disse procentsatser kan medlemsstaterne vælge at bruge op til 3 mio. EUR om året på finansiering af den koblede støtte. Koblet støtte bør kun bevilges, i det omfang det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de pågældende sektorer eller regioner. Denne støtte bør også være tilgængelig for landbrugere, der den 31. december 2013 råder over særlige betalingsrettigheder tildelt i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, og som ikke råder over støtteberettigede arealer, der kan aktivere betalingsrettigheder. Med hensyn til godkendelse af frivillig koblet støtte, der overstiger 13 % af det årlige nationale loft pr. medlemsstat, bør Kommissionen endvidere have beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

▼B

(50) For at sikre effektiv og målrettet anvendelse af EU-midlerne og for at undgå dobbelt finansiering under andre lignende støtteinstrumenter bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte betingelserne for at yde frivillig koblet støtte samt regler for denne støttes overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og om kumulering af støtte.

(51) For at undgå risikoen for produktionsforstyrrelser i de bomuldsproducerende regioner er en del af støtten til bomuldssektoren i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 fortsat knyttet til dyrkningen af bomuld gennem en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar på grundlag af alle faktorer, som påvirker dette valg. Dette bør fastholdes i overensstemmelse med målene i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet som bilag til tiltrædelsesakten af 1979.

(52) For at sikre en effektiv anvendelse og forvaltning af den afgrødespecifikke betaling for bomuld bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter med henblik på den afgrødespecifikke betaling for bomuld; regler for betingelserne for ydelse af denne betaling, for støtteberettigelse og for dyrkningspraksis; kriterier for godkendelse af brancheorganisationer; forpligtelser for producenterne; og regler, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder disse kriterier.

(53) Kapitel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 ([1]) krævede, at hver bomuldsproducerende medlemsstat hvert fjerde år og første gang senest den 1. januar 2009 forelægger Kommissionen et udkast til et fireårigt omstruktureringsprogram eller forelægger senest den 31. december 2009 Kommissionen et enkelt udkast til et ændret otteårigt omstruktureringsprogram. Erfaringen viser, at bomuldssektoren bedre kunne omstruktureres gennem andre foranstaltninger, herunder foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne, som finansieres under forordning (EU) nr. 1305/2013. Sådanne foranstaltninger vil også forbedre mulighederne for koordinering med foranstaltninger inden for andre sektorer. Erhvervede rettigheder og berettigede forventninger hos bedrifter, der allerede deltager i omstruktureringsprogrammer, bør dog respekteres. Alle igangværende programmer på fire eller otte år bør derfor fortsætte deres forløb uden mulighed for forlængelse. Midler, der er til rådighed fra de fireårige programmer, kunne derefter integreres i de tilgængelige EU-midler til udvikling af landdistrikterne fra og med 2014. Som følge af programmeringsperioden kan midler, der er tilgængelige efter udløbet af de otteårige programmer, ikke anvendes i programmer til udvikling af landdistrikterne i 2018 og kan derfor med fordel overføres til støtteordninger under denne forordning, jf. forordning (EF) nr. 637/2008. Forordning

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 af 23. juni 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og om fastlæggelse af nationale omstruktureringsprogrammer for bomuldssektoren (EUT L 178 af 5.7.2008, s. 1).

▼B

(EF) nr. 637/2008 vil derfor være forældet fra den 1. januar 2014 eller den 1. januar 2018 for så vidt angår medlemsstater med henholdsvis fire- eller otteårige programmer og bør derfor ophæves.

(54) Medlemsstaterne bør have mulighed for at oprette en enkel og særlig ordning for mindre landbrugere med det formål at mindske de administrative omkostninger til forvaltning af og kontrol med direkte støtte. Til dette formål bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre enten en fast betaling, som erstatter alle direkte betalinger, eller en betaling baseret på det beløb, som landbrugerne skal modtage hvert år. Der bør indføres regler, der sikrer en forenkling af procedurerne ved bl.a. at lempe forpligtelserne for små landbrugere, som f.eks. i forbindelse med ansøgning om støtte, landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, krydsoverensstemmelse og kontrol i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, uden at det forringer muligheden for at opfylde reformens overordnede mål, idet EU-lovgivningen omhandlet i bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013 finder anvendelse på mindre landbrugere. Formålet med ordningen er at støtte mindre bedrifters eksisterende landbrugsstruktur i EU uden at bremse udviklingen af mere konkurrencedygtige strukturer. Adgang til ordningen bør derfor i princippet begrænses til eksisterende bedrifter. Landbrugeres deltagelse i ordningen bør være frivillig. For at øge ordningens indvirkning yderligere med hensyn til forenkling, bør medlemsstaterne dog have mulighed for automatisk at inkludere visse landbrugere i ordningen, forudsat, at de har mulighed for at vælge ikke at deltage.

(55) For at garantere retssikkerheden bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af betingelser for deltagelse i ordningen for mindre landbrugere, hvis den deltagende landbrugers situation ændrer sig.

(56) Af forenklingshensyn og for at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, bør direkte betalinger i disse regioner forvaltes inden for rammerne af de støtteprogrammer, som er indført ved forordning (EF) nr. 228/2013. Denne forordnings bestemmelser vedrørende grundbetalingen og dertil knyttede betalinger, koblet støtte og ordningen for mindre landbrugere bør derfor ikke gælde for disse regioner.

(57) Medlemsstaterne skal indgive meddelelser med henblik på at gennemføre denne forordning samt overvåge, analysere og forvalte direkte betalinger. For at sikre korrekt anvendelse af reglerne i denne forordning og for at gøre sådanne meddelelser hurtige, effektive, nøjagtige, omkostningseffektive og forenelige med beskyttelse af personoplysninger, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastsættelse af de nødvendige foranstaltninger vedrørende medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen eller med henblik på kontrol, overvågning, evaluering og revision af direkte betalinger og med henblik på at overholde kravene i internationale aftaler, herunder notifikationskrav i henhold til disse aftaler, og med hensyn til yderligere regler om karakteren og

▼B

typen af de oplysninger, der skal meddeles, de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder, adgang til oplysninger eller informationssystemer samt betingelser for offentliggørelse af oplysningerne.

(58) Personoplysninger, der indsamles med henblik på anvendelse af direkte betalinger, bør behandles på en måde, der er kompatibel med disse formål. De bør også anonymiseres, aggregeres, når de behandles med henblik på overvågning og evaluering, og beskyttes i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([2]). De registrerede bør informeres om en sådan behandling og om deres databeskyttelsesrettigheder.

(59) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og afgav udtalelse den 14. december 2011 ([3]).

(60) For at sikre en gnidningsløs overgang fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 73/2009, til bestemmelserne i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte landbrugernes erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.

(61) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at fastsætte det beløb, der skal indgå i den særlige nationale minerydningsreserve i Kroatien; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder; at vedtage foranstaltninger vedrørende tilbageførsel af ikke-aktiverede betalingsrettigheder til den nationale reserve; at vedtage de nærmere regler om meddelelse af overførsel af betalingsrettigheder til de nationale myndigheder og om tidsfristerne for sådanne meddelelser; at fastsætte det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning; at vedtage regler om ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, hvor medlemsstaterne skifter over til grundbetalingsordningen; at fastsætte de årlige lofter for omfordelingsbetalingen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(62) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s.1).

([3]) EUT C 35 af 9.2.2012, s. 1.

▼B

forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at vedtage regler om proceduren for medlemsstaternes meddelelser og Kommissionens vurderinger med hensyn til tilsvarende metoder, herunder om en tidsplan for deres forelæggelse; at vedtage visse grænser, inden for hvilke forpligtelsen til at bevare permanente græsarealer betragtes som opfyldt; at fastsætte det årlige loft for betalingen for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet; at fastsætte det årlige loft for betaling for områder med naturbetingede begrænsninger; at fastsætte det årlige loft for betalinger til unge landmænd. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning og for at undgå konkurrenceforvridning mellem eller forskelsbehandling af landbrugerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til: at fastsætte årlige lofter for frivillig koblet støtte; at fastlægge proceduren for vurdering og godkendelse af beslutninger inden for rammerne af frivillig koblet støtte; at fastlægge proceduren for godkendelse af og meddelelser til producenterne om godkendelse af arealer og sorter i forbindelse med den afgrødespecifikke betaling for bomuld; at fastlægge bestemmelser om beregning af nedsættelsen af den afgrødespecifikke betaling for bomuld; at vedtage regler for almindelige anmeldelseskrav og metoder og vedtage nødvendige og velbegrundede foranstaltninger til at løse specifikke problemer i en nødsituation. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(64) Med henblik på at løse hastende problemer, der opstår i en eller flere medlemsstater og samtidig sikre kontinuiteten i det direkte betalingssystem bør Kommissionen vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter, når ekstraordinære omstændigheder i behørigt begrundede tilfælde, berører tildelingen af støtte og forringer muligheden for en effektiv gennemførelse af betalingerne under de støtteordninger, der er omhandlet i denne forordning, berettiger dette.

(65) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan i stedet, på grund af forbindelserne mellem denne forordning og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik, forskellene mellem de forskellige landdistrikter og de begrænsede finansielle ressourcer i medlemsstaterne i et udvidet EU, bedre nås på EU-plan via den flerårige garanti for EU-finansiering og gennem fokus på klart prioriterede opgaver; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU"). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(66) Eftersom forordning (EF) nr. 73/2009 fortsat skal gælde i 2014, bør denne forordning generelt finde anvendelse fra den 1. januar 2015. Dog bør denne forordnings bestemmelser om fleksibilitet mellem søjlerne give mulighed for medlemsstaterne for at træffe afgørelser og meddele dem til Kommissionen senest den

▼B

31. december 2013. Endvidere kræver visse andre bestemmelser i denne forordning, at der tages handling i 2014. Disse bestemmelser bør derfor anvendes fra denne forordnings ikrafttræden.

(67) På grund af den hastende karakter af forberedelsen af de forudsete foranstaltningers uhindrede gennemførelse bør denne forordning træde i kraft på dagen for sin offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes:

a) fælles regler for betalinger bevilget direkte til landbrugerne i henhold til en af de støtteordninger, der er anført i bilag I ("direkte betalinger")

b) særlige regler om:

i) en grundbetaling til landbrugere ("grundbetalingsordningen") og en forenklet overgangsordning ("den generekllе arealbetalingsordning")

ii) en frivillig national overgangsstøtte til landbrugere ("national overgangsstøtte")

iii) en frivillig omfordelingsbetaling

iv) en betaling til landbrugere, der benytter landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet

v) en frivillig betaling til landbrugere i områder med naturbetingede begrænsninger ("betaling til områder med naturbetingede begrænsninger")

vi) en betaling til unge landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet ("betaling til unge landbrugere")

vii) en frivillig ordning for koblet støtte ("koblet støtte")

viii) en afgrødespecifik betaling for bomuld ("afgrødespecifik betaling for bomuld")

ix) en frivillig forenklet ordning for små landmænd ("ordningen for små landmænd")

x) en ramme inden for hvilken Bulgarien, Kroatien og Rumænien kan supplere de direkte betalinger.

Artikel 2

Ændring af bilag I

Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om ændring af listen over støtteordninger i bilag I, i det omfang det er nødvendigt for at tage hensyn til nye retsakter om støtteordninger, der måtte blive vedtaget efter vedtagelsen af denne forordning.

▼B

Artikel 3

Anvendelse i regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Artikel 11 finder ikke anvendelse på Unionens regioner som defineret i artikel 349 i TEUF ("regionerne i den yderste periferi") og på direkte betalinger bevilget til de mindre øer i Det Ægæiske Hav i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 229/2013.

Afsnit III, IV og V i denne forordning finder ikke anvendelse på regionerne i den yderste periferi.

Artikel 4

Definitioner og tilhørende bestemmelser

1. I denne forordning forstås ved:

a) "landbruger": en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset hvilken retlig status en sådan sammenslutning og dens medlemmer gives i henhold til national ret, hvis bedrift befinder sig inden for traktaternes territoriale anvendelsesområde som defineret i artikel 52 i TEU sammenholdt med artikel 349 og 355 i TEUF, og som udøver en landbrugsaktivitet

b) "bedrift": alle de produktionsenheder, der drives landbrugsmæssigt af en landbrugeren, og som befinder sig på samme medlemsstats område

c) "landbrugsaktivitet":

i) produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål

ii) bevarelse af et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning uden forberedende foranstaltninger ud over brug af de sædvanlige landbrugsmetoder og -maskiner, ud fra kriterier, der skal fastlægges af medlemsstaterne på grundlag af en ramme, som Kommissionen fastsætter, eller

iii) minimumsaktiviteter, der defineres af medlemsstaterne, på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand, der er egnet til græsning eller dyrkning

d) "landbrugsprodukter": de produkter, med undtagelse af fiskevarer, som er opført på listen i bilag I til traktaterne, samt bomuld

e) "landbrugsareal": areal, der er udlagt som agerjord, permanent græsareal og permanent græsningsareal eller areal med permanente afgrøder

▼B

f) "agerjord": arealer, der dyrkes med henblik på produktion af afgrøder, eller arealer, der er til rådighed for produktion af afgrøder, men som ligger brak, herunder arealer, der er omfattet af artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999, artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013 uanset om arealerne er arealer i væksthuse eller under fast eller mobilt overdække;

g) "permanente afgrøder": afgrøder uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer og permanente græsningsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller mere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler og lavskov med kort omdriftstid

h) "permanente græsarealer og permanente græsningsarealer"(der tilsammen benævnes "permanente græsarealer"): arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere; det kan omfatte andre arter, f.eks. buske og/eller træer, der kan afgræsses, forudsat at der fortsat er mest græs og andet grøntfoder samt, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, arealer, der kan afgræsses, og som indgår i en etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder

i) "græs og andet grøntfoder": alle urteagtige planter, der traditionelt forekommer på naturlige græsarealer eller normalt inkluderes i blandinger af frø til græsningsarealer eller enge i medlemsstaten, uanset om de anvendes til græssende dyr eller ej

j) "planteskoler": følgende arealer med unge træagtige planter på friland, der er beregnet til udplantning:

— vinplanteskoler og vinplanteskoler for podestammer

— planteskoler for frugter og bær

— planteskoler for prydplanter

— kommercielle skovplanteskoler undtagen planteskoler, der drives i skov til dækning af bedriftens eget forbrug

— planteskoler for træer og buske til tilplantning af haver, parker, vejkanter og skråninger (f.eks. planter til levende hegn, rosenbuske og andre prydbuske, prydnåletræer) samt podestammer og unge planter heraf

k) "lavskov med kort omdriftstid": arealer udlagt med træarter henhørende under KN-kode 0602 90 41, der skal defineres af medlemsstaterne, og som består af træagtige flerårige afgrøder, hvis rodnet eller stubbe forbliver i jorden efter høst, og hvorfra der vokser nye skud det følgende år, og hvis maksimale omdriftstid medlemsstaterne fastsætter

▼B

l) "salg": salg eller anden endelig overdragelse af ejendomsret til jord eller betalingsrettigheder; denne definition omfatter ikke salg af jord, hvor overdragelsen sker til offentlige myndigheder eller til brug i offentlighedens interesse, hvis jorden overdrages til andre formål end landbrug

m) "forpagtning": en lejeaftale eller tilsvarende midlertidige overdragelse

n) "overdragelse": forpagtning eller salg eller arv eller arveforskud af land eller betalingsrettigheder eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse heraf; den omfatter ikke tilbageførsel af betalingsrettigheder efter en forpagtning.

2. Medlemsstaterne:

a) fastsætter kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at overholde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c, nr. ii)

b) fastlægger, når det er relevant i en medlemsstat, den minimumsaktivitet, der skal udføres på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk.1, litra c), nr. iii)

c) fastlægger de træarter, der kvalificerer sig til lavskov med kort omdriftstid, og fastsætter den maksimale omdriftstid med hensyn til disse træarter, jf. stk. 1, litra k).

Medlemsstaterne kan beslutte, at jord, der kan afgræsses, og som udgør en del af etableret lokal praksis, hvor græs og andet grøntfoder ikke traditionelt er fremherskende i græsningsområder, skal betragtes som permanente græsarealer, jf. stk. 1, litra h).

3. Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastlæggelse af:

a) rammerne, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastlægge de kriterier, som landbrugerne skal opfylde for at opfylde forpligtelsen til at bevare et landbrugsareal i en stand, der gør det egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c), nr. ii)

b) rammerne, inden for hvilke medlemsstaterne skal definere den minimumsaktivitet, der skal foretages på landbrugsarealer, der naturligt holdes i en stand egnet til græsning eller dyrkning, jf. stk. 1, litra c), nr. iii)

c) kriterierne for, hvilken type græs eller andet grøntfoder, der overvejende skal findes på permanente græsarealer, samt kriterierne for fastsættelse af den etablerede lokale praksis, jf. stk. 1, litra h).

▼B

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DIREKTE BETALINGER

KAPITEL 1

Fælles regler for direkte betalinger

Artikel 5

Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Forordning (EU) nr. 1306/2013 og de bestemmelser, der vedtages i henhold dertil, finder anvendelse på de ordninger, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 6

Nationale lofter

1. For hver medlemsstat og for hvert år fastlægges det nationale loft, der omfatter summen af alle tildelte betalingsrettigheder, den nationale reserve eller de regionale reserver og de lofter, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 42, 47, 49, 51 og 53 som angivet i bilag II.

Hvis en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 22, stk. 2, kan det nationale loft, der er fastsat i bilag II for den pågældende medlemsstat for det pågældende år overskrides med det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nævnte stykke.

2. Uanset stk. 1, skal det nationale loft, der omfatter de lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 36, 42, 47, 49, 51 og 53, være angivet i bilag II for hver medlemsstat, som anvender den generelle arealbetalingsordning, og for hvert år.

▼M1

3. For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb af direkte betalinger, som kan ydes, herunder de beløb, der følger af medlemsstaternes beslutninger i henhold til artikel 136a i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 14 i denne forordning og de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 20, stk. 2, i denne forordning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 i denne forordning, der ændrer de nationale lofter, der er fastsat i bilag II til denne forordning.

▼B

Artikel 7

Nettolofter

1. Med forbehold af artikel 8 må de samlede direkte betalinger, der kan bevilges i en medlemsstat i henhold til afsnit III, IV og V i et kalenderår, efter anvendelse af artikel 11 ikke overstige det tilsvarende loft, der er fastsat i bilag III.

▼B

Når de samlede direkte betalinger, der bevilges i en medlemsstat, overstiger loftet, der er fastsat i bilag III, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse af beløbene for alle direkte betalinger med undtagelse af de direkte betalinger, der bevilges i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013 og forordning (EU) nr. 229/2013.

2. For hver medlemsstat og for hvert kalenderår stilles det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger i artikel 11 (som afspejles i forskellen mellem det nationale loft, der er anført i bilag II, plus det beløb, der er til rådighed i henhold til artikel 58, og det nettoloft, der er fastsat i bilag III) til rådighed som EU-støtte til foranstaltninger inden for rammerne af udvikling af landdistrikterne, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

3. For at tage hensyn til udviklingen i de samlede maksimale beløb for direkte betalinger, der kan bevilges, herunder som følge af de beslutninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til artikel 14, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om tilpasning af de lofter, der er fastsat i bilag III.

Artikel 8

Finansiel disciplin

1. Den tilpasningssats, der er fastsat i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013, finder kun anvendelse på direkte betalinger på over 2 000 EUR, som bevilges til landbrugere i det pågældende kalenderår.

2. Som følge af den gradvise indførelse af direkte betalinger, jf. artikel 16, finder denne artikels stk. 1 anvendelse på Bulgarien og Rumænien fra den 1. januar 2016.

Som følge af den gradvise indførelse af direkte betalinger, jf. artikel 17, finder denne artikels stk. 1 anvendelse på Kroatien fra den 1. januar 2022.

3. For at sikre korrekt anvendelse af tilpasningerne af de direkte betalinger med henblik på finansiel disciplin tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af bestemmelser om grundlaget for beregning af nedsættelser, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne i henhold til stk. 1.

4. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende den tilpasningssats, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

▼B

Artikel 9

Aktiv landbruger

1. Der ydes ikke direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, hvis landbrugsarealer overvejende er arealer, der naturligt holdes i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og som på disse arealer ikke udfører minimumsaktiviteterne defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk.2, litra b).

2. Der ydes ikke direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, som driver lufthavne, jernbanevirksomhed, vandværker, ejendomsmæglerselskaber, permanente sports- og fritidsanlæg.

Hvor det er relevant, kan medlemsstater på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier beslutte at tilføje enhver anden lignende ikkelandbrugsmæssig virksomhed eller aktivitet til listen i første af snit og kan efterfølgende beslutte at trække enhver af sådanne tilføjelser tilbage.

En person eller en sammenslutning af personer, der falder ind under første eller andet afsnits anvendelsesområde, betragtes dog som aktiv landbruger, hvis denne kan forelægge verificerbar dokumentation i det format, der påkræves af medlemsstaterne, der viser følgende:

a) at det årlige beløb til direkte betalinger udgør mindst 5 % af de samlede indtægter indtjent fra alle ikkelandbrugsaktiviteter i det seneste regnskabsår, for hvilket der foreligger sådan dokumentation

b) at dens landbrugsaktiviteter ikke er ubetydelige

c) at dens vigtigste forretnings- eller selskabsformål er at udøve en landbrugsaktivitet.

3. Udover stk.1 og 2 kan medlemsstater på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier beslutte, at der ikke må ydes direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer:

a) hvis landbrugsvirksomhed kun udgør en ubetydelig del af deres samlede økonomiske virksomhed, og/eller

b) hvis vigtigste forretnings- eller selskabsformål ikke er at drive landbrugsvirksomhed.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på landbrugere, der i det foregående år kun har modtaget direkte betalinger, der ikke overstiger et vist beløb. Medlemsstaterne træffer afgørelse om dette beløb på grundlag af objektive kriterier som f.eks. deres nationale eller regionale karakteristika, og det må højst udgøre 5 000 EUR.

▼B

5. For at beskytte landbrugernes rettigheder tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om:

a) kriterier for fastlæggelse af, hvornår en landbrugers landbrugsareal skal anses for overvejende at være holdt naturligt i en stand egnet til græsning eller dyrkning

b) kriterier for fastsættelse af forskellen mellem indtægter fra landbrugsaktiviteter og ikkelandbrugsaktiviteter

c) kriterier for fastsættelse af størrelsen af de direkte betalinger, jf. stk. 2 og 4, især direkte betalinger i det første år for tildeling af betalingsrettigheder, hvis værdien af betalingsrettighederne endnu ikke er endeligt fastsat, samt direkte betalinger for nye landbrugere

d) kriterier, som landbrugerne skal opfylde med henblik på stk. 2 og stk. 3 for at bevise, at deres landbrugsaktiviteter ikke er ubetydelige, og at deres vigtigste forretnings- eller selskabsformål er at udøve en landbrugsaktivitet.

6. Senest den 1. august 2014 meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver beslutning, som omhandlet i stk. 2, 3 eller 4, og i tilfælde af ændringer hertil senest to uger efter den dato, hvor enhver beslutning om at ændre blev truffet.

Artikel 10

Minimumskrav for at modtage direkte betalinger

1. Medlemsstaterne beslutter i hvilke af følgende tilfælde, der ikke skal bevilges direkte betalinger til en landbruger:

a) de samlede direkte betalinger, der ansøges om, eller som bevilges, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 i et givet kalenderår er under 100 EUR

b) det støtteberettigede areal på den bedrift, hvortil der er ansøgt om eller bevilget direkte betalinger, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 [den horisontale forordning] er mindre end 1 hektar.

2. Medlemsstaterne kan for at tage hensyn til deres landbrugsøkonomis struktur justere tærsklerne i stk. 1, litra a) og b), inden for begrænsningerne i bilag IV.

▼B

3. Hvis en medlemsstat har besluttet at anvende en arealtærskel i henhold til stk. 1, litra b) anvender den ikke desto mindre stk. 1, litra a), på de landbrugere, der modtager dyrerelateret koblet støtte, jf. afsnit IV, og som har færre hektar end arealtærsklen.

4. De pågældende medlemsstater kan beslutte ikke at anvende stk. 1 på regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

5. For året 2015 beregnes det beløb, der ansøges om, eller som bevilges, jf. stk. 1, litra a), i Bulgarien og Rumænien på grundlag af det beløb, der er fastsat i bilag V, punkt A.

For perioden 2015-2021 beregnes det beløb, der ansøges om, eller som bevilges, jf. stk. 1, litra a), i Kroatien på grundlag af det beløb, der er fastsat i bilag VI, punkt A.

Artikel 11

Nedsættelse af betalinger

1. Medlemsstaterne nedsætter beløbet for de direkte betalinger, der bevilges landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 1, for et givet kalenderår med mindst 5 % for den del af beløbet, der overstiger 150 000 EUR.

2. Inden de anvender stk. 1 kan medlemsstaterne trække lønninger med tilknytning til en landbrugsaktivitet, som landbrugeren reelt har betalt og opgivet i det foregående kalenderår, inkl. skatter og arbejdsmarkedsbidrag, fra beløbet for de direkte betalinger, der skal ydes til en landbruger i henhold til afsnit III, kapitel 1, i et givet kalenderår. Hvis der ikke foreligger nogen oplysninger om de lønninger, som landbrugeren reelt har betalt og opgivet i det foregående kalenderår, anvendes de nyeste foreliggende oplysninger.

3. Såfremt en medlemsstat beslutter at yde omfordelingsbetalinger til landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 2, og at bruge mere end 5 % af det årlige nationale loft i bilag II med henblik herpå, kan den beslutte ikke at anvende denne artikel.

Såfremt en medlemsstat beslutter at yde omfordelingsbetalinger til landbrugere i henhold til afsnit III, kapitel 2, og anvendelsen af maksimumsgrænserne i artikel 41, stk. 4, forhindrer den i at bruge mere end 5 % af det årlige nationale loft i bilag II med henblik herpå, kan denne medlemsstat beslutte ikke at anvende denne artikel.

4. Der gives ikke fordele i form af undgåelse af nedsættelser af betalingen til landbrugere, om hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 kunstigt har skabt betingelser for at undgå virkningerne af denne artikel.

▼B

5. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende den nedsættelse, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår medlemmer af de pågældende juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

6. Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2014 Kommissionen meddelelse om de beslutninger, der er taget i overensstemmelse med denne artikel, og om det anslåede resultat af nedsættelser for årene 2015-2019.

Artikel 12

Flere ansøgninger

Det areal, der svarer til det antal støtteberettigede hektar, som en landbruger har indgivet en ansøgning om grundbetaling for i henhold til afsnit III, kapitel 1, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling og enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 13

Statsstøtte

Uanset artikel 211, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([1]) finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 14

Fleksibilitet mellem søjlerne

1. Medlemsstaterne kan senest den 31. december 2013 beslutte at stille op til 15 % af deres årlige nationale lofter for kalenderår 2014, jf. bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009 og af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2015-2019, jf. bilag II til denne forordning, til rådighed som supplerende støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra ELFUL. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til direkte betalinger.

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, meddeles Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal omfatte den procentsats, der er omhandlet i første afsnit, og som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

([1]) Europa-Parlamentets of Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om fastlæggelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1601/96, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (Se side 671 i denne EUT).

▼B

Medlemsstater, der ikke træffer den beslutning, der er omhandlet i første afsnit for så vidt angår kalenderåret 2014, kan senest den 1. august 2014 træffe den beslutning for så vidt angår kalenderårene 2015-2019. De giver Kommissionen meddelelse om sådanne beslutninger senest den dato.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke med virkning fra kalenderåret 2018. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre et fald i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, anden og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

2. Senest den 31. december 2013 kan de medlemsstater, der ikke træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning, beslutte at stille op til 15 % til rådighed for direkte betalinger, eller for Bulgariens, Estlands, Spaniens, Letlands, Litauens, Polens, Portugals, Rumæniens, Slovakiets, Finlands, Sveriges og Det Forenede Kongeriges vedkommende op til 25 % af beløbet til støtte for foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som i medfør af forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra ELFUL i perioden 2015-2020. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til støtteforanstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammerne.

Den beslutning, der er nævnt i første afsnit, meddeles Kommissionen senest den 31. december 2013. Denne beslutning skal omfatte den procentsats, der er omhandlet i første afsnit, og som kan være forskellig fra kalenderår til kalenderår.

Medlemsstater, der ikke træffer den i første afsnit omhandlede beslutning for så vidt angår regnskabsåret 2015 senest den 1. august 2014, træffer beslutningen for så vidt angår regnskabsårene 2016-2020. De underretter Kommissionen om sådanne beslutninger senest den dato.

Medlemsstaterne kan beslutte at revidere de beslutninger, der er omhandlet i dette stykke med virkning for regnskabsårene 2019 og 2020. Enhver beslutning på grundlag af en sådan revision må ikke medføre en stigning i den procentsats, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med første, andet og tredje afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af en sådan revision senest den 1. august 2017.

Artikel 15

Revision

De støtteordninger, der er nævnt i bilag I, anvendes uden at foregribe en eventuel revision, der til enhver tid kan foretages på baggrund af den økonomiske udvikling og budgetsituationen. Den revision kan føre til vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter, delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF eller gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

▼B

KAPITEL 2

Bestemmelser for Bulgarien, Kroatien og Rumænien

Artikel 16

Gradvis indførelse af direkte betalinger i Bulgarien og Rumænien

For Bulgarien og Rumænien fastlægges lofterne, der er fastsat i henhold til artikel 42, 47, 49, 51, 53 og 65, for 2015 på grundlag af det beløb, der er anført i bilag V, punkt A.

Artikel 17

Gradvis indførelse af direkte betalinger i Kroatien

I Kroatien indføres der direkte betalinger efter følgende plan for stigninger udtrykt i procent af det tilsvarende niveau for de direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2022.

25 % i 2013

30 % i 2014

35 % i 2015

40 % i 2016

50 % i 2017

60 % i 2018

70 % i 2019

80 % i 2020

90 % i 2021

100 % fra 2022.

Artikel 18

Supplerende nationale direkte betalinger og direkte betalinger i Bulgarien og Rumænien

1. I 2015 kan Bulgarien og Rumænien anvende nationale direkte betalinger med henblik på at supplere betalinger, der bevilges under grundbetalingsordningen, jf. afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2 og 3. Det samlede beløb for disse betalinger må ikke overstige det relevante beløb, der er anført i bilag V, punkt B.

2. I 2015 kan Bulgarien anvende nationale direkte betalinger med henblik på at supplere betalinger, der bevilges i forbindelse med den afgrødespecifikke betaling for bomuld, jf. afsnit IV, kapitel 2. Det samlede beløb for disse betalinger, må ikke overstige det beløb, der er anført i bilag V, punkt C.

▼B

3. Supplerende nationale direkte betalinger bevilges efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

Artikel 19

Supplerende nationale direkte betalinger for Kroatien

1. Kroatien kan med Kommissionens tilladelse supplere enhver af støtteordningerne i bilag I, når det er relevant.

2. Summen af bevilgede supplerende nationale direkte betalinger, der kan bevilges for et givet år og for en given støtteordning, begrænses af et særligt rammebeløb. Rammebeløbet skal svare til forskellen mellem:

a) den samlede direkte støtte, der vil være til rådighed for hver berørt støtteordning efter den fulde indførelse af direkte betalinger i overensstemmelse med artikel 17 for kalenderåret 2022 og

b) den samlede direkte støtte, der vil være til rådighed for hver berørt støtteordning efter anvendelsen af planen for stigninger i overensstemmelse med artikel 17 for det pågældende kalenderår.

3. Summen af bevilgede supplerende nationale direkte betalinger kan ikke overstige det loft, der er fastsat i bilag VI, punkt B, for det pågældende kalenderår.

4. Kroatien kan på grundlag af objektive kriterier og med Kommissionens tilladelse beslutte, hvor meget der skal bevilges i supplerende nationale direkte betalinger.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der tillader udbetalinger i medfør af denne artikel, nærmere angiver de pågældende støtteordninger og fastlægger, op til hvilket niveau der kan udbetales supplerende nationale direkte betalinger.

Hvad angår supplerende national direkte betalinger, der har til formål at supplere den frivillige koblede støtte som omhandlet i afsnit IV, kapitel 1, skal gennemførelsesretsakterne også nærmere angive bestemte driftsformer eller landbrugssektorer, jf. artikel 52, stk. 3, som den supplerende nationale direkte støtte kan omfatte.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 71, stk. 2 eller 3.

6. Betingelserne for berettigelse til supplerende national direkte støtte er de samme for Kroatien som dem, der gælder for støtte under tilsvarende støtteordninger, der er fastsat ved denne forordning.

▼B

7. De supplerende nationale direkte betalinger for Kroatien tilpasses om nødvendigt på baggrund af udviklingen i den fælles landbrugspolitik. De bevilges efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og således at forvridninger af markedet og af konkurrencen undgås.

8. Kroatien forelægger en rapport med oplysninger om foranstaltningerne til gennemførelse af de supplerende nationale direkte betalinger senest den 30. juni det år, der følger efter gennemførelsen. Rapporten skal mindst indeholde oplysning om følgende:

a) eventuelle ændringer i situationen, som har indflydelse på de supplerende nationale direkte betalinger

b) for hver supplerende national direkte betaling: antal modtagere og summen af den bevilgede supplerende nationale direkte betaling, antal hektar og antal dyr eller andre enheder, der er bevilget denne supplerende nationale direkte betaling

c) en rapport om de kontrolforanstaltninger, der anvendes i sammenhæng med de bevilgede supplerende nationale direkte betalinger.

Artikel 20

Særlig national minerydningsreserve for Kroatien

1. Fra 2015 indgiver Kroatien senest den 31. januar hvert år meddelelse til Kommissionen om, hvilke områder der er identificeret i henhold til artikel 57a, stk. 10, i forordning (EF) nr. 73/2009, og som igen er taget i brug til landbrugsaktiviteter i det foregående kalenderår.

Kroatien underretter Kommissionen om antallet af betalingsrettigheder, der var til rådighed for landbrugerne den 31. december i det foregående kalenderår, og om uudnyttede beløb i den særlige minerydningsreserve på samme dato.

Meddelelserne i første og andet afsnit indgives i givet fald for hver enkelt region, således som de er defineret i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, i denne forordning.

2. Kommissionen beregner på årsbasis, når den vedtager bilag II i henhold til artikel 6, stk. 3, det beløb, der skal lægges til de beløb, der er fastsat for Kroatien i det pågældende bilag, med henblik på finansiering af den støtte, der skal bevilges under de ordninger, der er opført i bilag I for de områder, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel. Beløbet beregnes på grundlag af de oplysninger, som Kroatien har indgivet i henhold til stk. 1 i denne artikel, og de anslåede gennemsnit for de direkte betalinger pr. hektar i Kroatien for det pågældende år.

Det højeste beløb, som i henhold til første afsnit skal lægges til på grundlag af alle de områder, som Kroatien i henhold til stk. 1 i denne artikel indgiver meddelelse om indtil 2022, skal være 9 600 000 EUR og skal følge tidsplanen for indførelse af direkte betalinger i artikel 17. De maksimale årlige beløb som følge heraf er fastsat i bilag VII.

▼B

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter andelen af det beløb, der skal lægges til i henhold til stk. 2, som Kroatien skal inddrage i den særlige nationale minerydningsreserve med henblik på at tildele betalingsrettigheder for de områder, der er nævnt i stk. 1. Denne andel beregnes på grundlag af forholdet mellem loftet for grundbetalingsordningen og det nationale loft, der angives i bilag II før det nationale lofts forhøjelse i overensstemmelse med stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

4. I perioden 2015-2022 anvender Kroatien den særlige nationale minerydningsreserve til at tildele betalingsrettigheder til landbrugere på grundlag af den mineryddede jord, som landbrugerne har anmeldt i det pågældende år, hvor:

a) jorden består af støtteberettiget hektar, jf. artikel 32, stk. 2-5

b) jorden blev igen taget i brug til landbrugsaktiviteter i løbet af det foregående kalenderår, og

c) jorden skal være meddelt Kommissionen i henhold til stk. 1.

5. Værdien af de betalingsrettigheder, som er fastlagt i denne artikel, er inden for rammerne af det beløb, der er til rådighed i den særlige nationale minerydningsreserve, den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i tildelingsåret.

6. For at tage hensyn til konsekvenserne af, at mineryddet jord på ny udnyttes til landbrugsaktiviteter som meddelt af Kroatien i overensstemmelse med denne artikel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om tilpasning af de beløb, der er fastsat i bilag VI.

AFSNIT III

GRUNDBETALINGSORDNINGEN, DEN GENERELLE AREALBETALINGSORDNING OG HERMED FORBUNDNE BETALINGER

KAPITEL 1

Grundbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning

Afdeling 1

Oprettelse af grundbetalingsordningen

Artikel 21

Betalingsrettigheder

1. Støtte under grundbetalingsordningen stilles til rådighed for landbrugere:

a) der i henhold til denne forordning opnår betalingsrettigheder ved tildeling i henhold til artikel 20, stk. 4, ved første tildeling i henhold til artikel 24 eller artikel 39, ved tildeling fra den nationale reserve eller de regionale reserver i henhold til artikel 30 eller ved overførsel i henhold til artikel 34, eller

▼B

b) der overholder artikel 9 og råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder i en medlemsstat, der i overensstemmelse med stk. 3 har besluttet at beholde sine eksisterende betalingsrettigheder.

2. Betalingsrettigheder, der er opnået under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, udløber den 31. december 2014.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstater, der indførte enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 5, afdeling I eller afsnit III, kapitel 6, i forordning (EF) nr. 1782/2003 eller afsnit III, kapitel 3, i forordning (EF) nr. 73/2009 senest den 1. august 2014 beslutte at beholde de eksisterende betalingsrettigheder. De giver Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning senest den dato.

4. For så vidt angår medlemsstater, der tager den i stk. 3 omhandlede beslutning, og når antallet af betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 1782/2003 og forordning (EF) nr. 73/2009, som en landbruger råder over på den sidste dag for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, overstiger antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for 2015, og som landbrugeren har til rådighed på en dato, der fastsættes af medlemsstaten, og som ikke må ligge senere end den dato, der er fastsat af medlemsstaten for ændring af en sådan støtteansøgning, udløber det antal betalingsrettigheder, der overstiger antallet af støtteberettigede hektar, på sidstnævnte dato.

Artikel 22

Loft for grundbetalingsordningen

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter for hver medlemsstat det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen ved at trække de i henhold til artikel 42, 47, 49, 51 og 53, fastsatte lofter, fra det årlige nationale loft, der er fastlagt i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

2. For hver medlemsstat, det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, kan forhøjes med højst 3 % af det relevante årlige nationale loft, jf. bilag II, efter fradrag af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af artikel 47, stk. 1, for det relevante år. Hvis en medlemsstat anvender en sådan forhøjelse, tager Kommissionen højde herfor, når den fastsætter det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen, jf. nærværende artikels stk. 1. Medlemsstaterne meddeler i den forbindelse senest den 1. august 2014 Kommissionen de årlige procentsatser, som det beløb, der beregnes i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal forhøjes med.

3. Medlemsstaterne kan én gang om året tage deres beslutning, jf. stk. 2, op til fornyet overvejelse, og skal underrette Kommissionen om enhver beslutning på grundlag af sådan fornyet overvejelse senest den 1. august det år, der går forud for dens anvendelse.

▼B

4. Summen af alle betalingsrettigheder og den nationale reserve eller de regionale reserver skal for hver medlemsstat og hvert år svare til det respektive årlige nationale loft, der fastsættes af Kommissionen i henhold til stk. 1.

5. Hvis det loft for en medlemsstat, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 1, ikke er det samme som det foregående år, som følge af enhver beslutning, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til denne artikels stk. 3, artikel 14, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, artikel 14, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, artikel 42, stk. 1, artikel 49, stk. 1, andet afsnit, artikel 51, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 39, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af alle betalingsrettighederne for at sikre overensstemmelse med stk. 4 i denne artikel.

Artikel 23

Regional fordeling af de nationale lofter

1. Medlemsstaterne kan inden den 1. august 2014 beslutte at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan. I sådanne tilfælde definerer de regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som f.eks. deres agronomiske og socioøkonomiske karakteristika samt deres regionale landbrugspotentiale eller deres institutionelle og administrative struktur.

Medlemsstater, der bringer artikel 36 i anvendelse, kan træffe den beslutning, der er nævnt i første afsnit, senest den 1. august det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

2. Medlemsstaterne fordeler det årlige nationale loft for grundbetalingsordningen, jf. artikel 22, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Medlemsstater, der ikke anvender artikel 30, stk. 2, skal foretage fordelingen efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at de regionale lofter skal være underlagt årlige gradvise ændringer i overensstemmelse med forudfastsatte årlige etaper og efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, såsom landbrugspotentialet eller miljøkriterier.

4. I det omfang det er nødvendigt for at overholde de gældende regionale lofter, der er fastsat i henhold til stk. 2 eller 3, foretager medlemsstaterne en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af betalingsrettighederne i hver af de relevante regioner.

5. Medlemsstater, der anvender stk. 1, kan beslutte at ophøre med at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan fra en dato, der fastsættes af dem.

▼B

6. Medlemsstater, der anvender stk. 1, første afsnit, underretter Kommissionen senest den 1. august 2014 om den i det afsnit omhandlede beslutning og om foranstaltninger vedrørende anvendelse af stk. 2 og 3.

Medlemsstater, der anvender stk. 1, andet afsnit, underretter senest den 1. august i det pågældende år Kommissionen om enhver beslutning omhandlet i det afsnit, og om de foranstaltninger, de har truffet vedrørende anvendelsen af stk. 2 og 3.

Medlemsstater, der anvender stk. 1, underretter Kommissionen om enhver beslutning, jf. stk. 5, senest den 1. august i det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af den pågældende beslutning.

Artikel 24

Første tildeling af betalingsrettigheder

1. Landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, tildeles betalingsrettigheder, forudsat at:

a) de ansøger om tildeling heraf under grundbetalingsordningen senest den endelige dato for indgivelse af ansøgninger i 2015, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, undtagen i tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, og

b) de var berettiget til at modtage betalinger inden en nedsættelse eller udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009 i forbindelse med en støtteansøgning om direkte betalinger, om midlertidig national støtte eller om supplerende nationale direkte betalinger i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 for 2013.

Første afsnit finder ikke anvendelse i medlemsstater, der anvender artikel 21, stk. 3, i denne forordning.

Medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, som opfylder betingelsen i første afsnit, litra a), og som:

a) ikke har modtaget betalinger for 2013 i forbindelse med en støtteansøgning som omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og som på den dato, som den pågældende medlemsstat fastsatte i henhold til artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 ([1]) for ansøgningsåret 2013:

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65).

▼B

i) i medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen:

— har produceret frugt, grøntsager, spisekartofler, læggekartofler eller prydplanter og har gjort det på et minimumsareal udtrykt i hektar, hvis den pågældende medlemsstat beslutter at vedtage et sådant krav, eller

— har dyrket vin, eller

ii) i medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, var kun i besiddelse af landbrugsarealer, der ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i henhold til artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009

b) i 2014 blev tildelt betalingsrettigheder fra den nationale reserve under enkeltbetalingsordningen i henhold til artikel 41 eller 57 i forordning (EF) nr. 73/2009, eller

c) aldrig har rådet over betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) i medfør af forordning (EF) nr. 73/2009 eller forordning (EF) nr. 1782/2003, og som forelægger verificerbar dokumentation for, at de på den dato, som medlemsstaten fastsætter i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, har produceret, avlet eller dyrket landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål. Medlemsstaterne kan fastsætte deres egne yderligere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier for denne kategori af landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer, erfaring eller uddannelse.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, er antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger i 2015 lig med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for 2015, og som han råder over på en dato, som medlemsstaten fastsætter. Denne dato må ikke ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af en sådan støtteansøgning.

3. Medlemsstaterne kan anvende en eller flere af de i stk. 4-7 fastsatte begrænsninger for det antal betalingsrettigheder, der skal tildeles i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles, skal være lig med enten antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2013, eller antallet af støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, alt efter hvad der er lavest. For Kroatien berører anvendelsen af denne mulighed ikke tildelingen af betalingsrettigheder for mineryddede hektar i overensstemmelse med denne forordnings artikel 20, stk. 4.

▼B

5. Hvis det i stk. 2 i denne artikel omhandlede samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i en medlemsstat, medfører en stigning på mere end 35 % af det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2009, eller for Kroatiens vedkommende i 2013, kan medlemsstaterne begrænse antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles i 2015 til et minimum på enten 135 % eller 145 % af det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i 2009, eller for Kroatiens vedkommende det samlede antal støtteberettigede hektar anmeldt i 2013 i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, tildeler landbrugerne et reduceret antal betalingsrettigheder. Dette antal beregnes ved at anvende en forholdsmæssig nedsættelse af det yderligere antal støtteberettigede hektar, som den enkelte landbruger har anmeldt i 2015 i forhold til antallet af støtteberettigede hektar, jf. artikel 34, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, som den pågældende landbruger angav i sin støtteansøgning i 2011, eller for Kroatiens vedkommende i 2013, uden at dette berører de mineryddede hektar, der skal tildeles rettigheder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 20, stk. 4.

6. Medlemsstaterne kan med henblik på at fastsætte antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger skal have tildelt, beslutte at anvende en reduktionskoefficient på de pågældende støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2, som består af permanente græsarealer beliggende i områder med vanskelige klimatiske forhold, navnlig på grund af deres højde og andre naturbetingede begrænsninger, såsom ringe jordkvalitet, stejlhed og vandforsyning.

7. Medlemsstaterne kan beslutte, at antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger skal have tildelt, skal være lig med antallet af støtteberettigede hektar som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, som ikke var arealer med vin på den dato, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, eller hektar agerjord i permanente væksthuse.

8. Ved salg eller forpagtning af bedriften eller en del af denne kan fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af stk. 1 i denne artikel, ved kontrakt undertegnet inden den endelige dato for indgivelse af ansøgninger i 2015, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013, overføre rettighederne til at modtage betalingsrettigheder i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel til en eller flere landbrugere, forudsat at sidstnævnte opfylder betingelserne i artikel 9 i denne forordning.

9. En medlemsstat kan beslutte at fastsætte en minimumsstørrelse pr. bedrift, der udtrykkes i støtteberettigede hektar, som landbrugeren kan søge om tildeling af betalingsrettigheder for. Minimumsstørrelsen må ikke overstige tærsklen, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, litra b), sammenholdt med den artikels stk. 2.

10. I givet fald underretter medlemsstaterne senest den 1. august 2014 Kommissionen om deres beslutninger som omhandlet i denne artikel.

▼B

11. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for ansøgninger om tildeling af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, såfremt disse betalingsrettigheder endnu ikke kan fastlægges endeligt, og såfremt denne tildeling er berørt af særlige omstændigheder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

Artikel 25

Værdien af betalingsrettigheder

1. I 2015 beregner medlemsstaterne enhedsværdien af betalingsrettighederne ved at dividere en fast procentsats af det nationale loft som omhandlet i bilag II for hvert relevant år med antallet af betalingsrettigheder i 2015 på nationalt eller regionalt niveau, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Den faste procentdel, der er omhandlet i første afsnit, beregnes ved at dividere henholdsvis det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, der fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, i denne forordning, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 23, stk. 2, med det nationale loft for 2015 som omhandlet i bilag II. Antallet af betalingsrettigheder svarer til antallet af hektar.

2. Som en undtagelse fra beregningsmetoden i stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at differentiere værdien af betalingsrettighederne i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015, på grundlag af deres oprindelige enhedsværdi som beregnet i overensstemmelse med artikel 26.

3. Senest fra ansøgningsåret 2019 skal alle betalingsrettigheder i en medlemsstat eller, ved anvendelse af artikel 23, i en region have ensartet enhedsværdi.

4. Uanset stk. 3 kan en medlemsstat beslutte, at betalingsrettigheder med en oprindelig enhedsværdi, som beregnet i overensstemmelse med artikel 26, er lavere end 90 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, senest for ansøgningsåret 2019 skal have deres enhedsværdi forhøjet med mindst en tredjedel af forskellen mellem deres oprindelige enhedsværdi og 90 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019.

Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte den i første afsnit omhandlede procentsats på et niveau over 90 % men ikke over 100 %.

Endvidere fastsætter medlemsstaterne, at der senest for ansøgningsåret 2019 ikke er nogen betalingsrettighed med en enhedsværdi under 60 % af den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, medmindre dette i de medlemsstater, der anvender den i stk. 7 omhandlede tærskel, ville medføre et maksimalt fald, der overstiger den tærskel. I sådanne tilfælde fastsættes minimumsenhedsværdien på det niveau, der er nødvendigt for at overholde den pågældende tærskel.

▼B

5. Den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, jf. stk. 4, beregnes ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft, jf. bilag II, eller det regionale loft, for kalenderåret 2019 med antallet af betalingsrettigheder i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015 i den berørte medlemsstat eller region. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med det nationale loft, jf. bilag II, eller det regionale loft, for 2015.

6. De regionale lofter, der er omhandlet i stk. 5, beregnes ved at anvende en fast procentdel på det nationale loft, jf. bilag II, for 2019. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere de respektive regionale lofter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, for året 2015 med det nationale loft, der fastsættes i overensstemmelse artikel 22, stk. 1, for 2015 efter anvendelse af den lineære reduktion, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, såfremt artikel 23, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse.

7. For at finansiere forhøjelserne af værdien af betalingsrettighederne som omhandlet i stk. 4, når betalingsrettighederne har en oprindelig enhedsværdi, der er højere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019, nedsættes forskellen mellem deres oprindelige enhedsværdi og den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019 på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, der skal fastsættes af medlemsstaterne. Sådanne kriterier kan omfatte fastsættelse af et maksimalt fald i den oprindelige enhedsværdi på 30 %.

8. Ved anvendelse af denne artikels stk. 2, skal overgangen fra den oprindelige enhedsværdi af betalingsrettigheder som beregnet i overensstemmelse med artikel 26, til deres endelige enhedsværdi i 2019 som fastsat i overensstemmelse med stk. 3 eller 4-7 i denne artikel, foretages i lige store trin begyndende i 2015.

For at sikre overensstemmelse med den fastsatte procentsats, der er nævnt i denne artikels stk. 1 for hvert år, justeres værdien af betalingsrettighederne med en oprindelig enhedsværdi, der er højere end den nationale eller regionale enhedsværdi i 2019.

9. ►C1 Når medlemsstater, som i henhold til artikel 21, stk. 3, beslutter at beholde deres eksisterende rettigheder, anvender nærværende artikels stk. 2, skal overgangen fra betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi, som fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 5, til deres endelige enhedsværdi i 2019, som fastsat i overensstemmelse med stk. 3 eller 4-7 i denne artikel, uanset nærværende artikels stk. 8, når det er hensigtsmæssigt, udføres ved at anvende de trin, der er fastsat nationalt i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003. ◄

For at sikre overensstemmelse med den fastsatte procentsats, der er nævnt i denne artikels stk. 1 for hvert år, justeres værdien af alle betalingsrettigheder lineært.

▼B

10. I 2015 underretter medlemsstaterne landbrugere om værdien af deres betalingsrettigheder som beregnet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 26 og 27 for hvert år i den periode, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 26

Beregning af den oprindelige enhedsværdi

1. Den oprindelige enhedsværdi af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen i kalenderåret 2014 og som ikke har besluttet at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, ►C1 fastsættes i overensstemmelse med metoderne fastsat i stk. 2 eller 3. ◄

2. En fast procentdel af de betalinger, som landbrugeren har modtaget for 2014 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, før nedsættelser og udelukkelser, jf. afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning divideres med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 23, stk. 2, i denne forordning med beløbet på betalingerne for 2014 under enkeltbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelser fastsat i afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009.

3. En fast procentdel af værdien af de rettigheder, herunder særlige rettigheder, som landbrugeren rådede over på tidspunktet for sin ansøgning for 2014 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, divideres med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med den samlede værdi af samtlige betalinger, herunder særlige rettigheder, i den berørte medlemsstat eller region for 2014 under enkeltbetalingsordningen.

Med henblik på dette stykke anses landbrugeren for at råde over betalingsrettigheder på tidspunktet for sin ansøgning for 2014, hvis han inden den pågældende dato har fået tildelt eller endeligt overført betalingsrettigheder.

▼B

4. Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i kalenderåret 2014, beregner den oprindelige enhedsværdi af de i artikel 25, stk. 2, i denne forordning omhandlede betalingsrettigheder ved at dividere en fast procentdel af den samlede værdi af den støtte, som landbrugeren har modtaget for 2014 under den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 og efter artikel 132 og 133a i den forordning, før nedsættelser og udelukkelser, jf. afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning med antallet af betalingsrettigheder tildelt i 2015, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver i 2015.

Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med den samlede værdi af den støtte, der er ydet under den generelle arealbetalingsordning i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 og efter artikel 132 og 133a i nævnte forordning i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelser i henhold til afsnit II, kapitel 4, i nævnte forordning.

5. Medlemsstater, der anvender enkeltbetalingsordningen i kalenderåret 2014 og som i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, i denne forordning beslutter at beholde deres eksisterende betalingsrettigheder, beregner den oprindelige enhedsværdi af de i nærværende forordnings artikel 25, stk. 2, omhandlede betalingsrettigheder ved at gange enhedsværdien af rettighederne med en fast procentsats. Denne faste procentdel beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for 2015, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, eller, hvis det er relevant, i artikel 30, stk. 2, i denne forordning med beløbet på betalingerne for 2014 under enkeltbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region før nedsættelser og udelukkelser i henhold til afsnit II, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 73/2009.

6. Med henblik på beregningsmetoderne i denne artikel, og forudsat at de relevante sektorer ikke modtager nogen frivillig ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning, kan medlemsstaterne også tage hensyn til den støtte, der er ydet for kalenderåret 2014 under en eller flere af ordningerne i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 73/2009, og, for så vidt angår medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009, i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), samt artikel 126, 127 og 129 i nævnte forordning.

Medlemsstater der beslutter at anvende den frivillige ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning, kan tage hensyn til forskellene mellem niveauet på den støtte, der er ydet i kalenderåret 2014, og niveauet på den støtte, der skal ydes i henhold til afsnit IV i denne forordning, ved anvendelse af den i stk. 3 i denne artikel omhandlede beregningsmetode, forudsat at:

▼B

a) den frivillige ordning for koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning tildeles en sektor, der fik tildelt støtte i kalenderåret 2014 i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra a) og b), og, for de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning, i henhold til artikel 68, stk. 1, litra c), samt artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009, og

b) beløbsstørrelsen pr. enhed af den frivillige ordning for koblet støtte er lavere end beløbsstørrelsen pr. enhed af støtten i 2014.

▼M1

Med henblik på beregningsmetoderne omhandlet i denne artikel og forudsat, at omfordelingsbetalingen i henhold til artikel 41 g ikke anvendes, tager medlemsstaterne fuldt hensyn til støtte ydet for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 72a og 125a i forordning (EF) nr. 73/2009.

▼B

Artikel 27

Inkludering af den særlige nationale minerydningsreserve

For Kroatien læses en henvisning i artikel 25 og 26 til den nationale reserve, undtagen for så vidt angår henvisningen i artikel 25, stk. 4, således, at den omfatter den særlige nationale minerydningsreserve, der er omhandlet i artikel 20.

Desuden trækkes det beløb, der hidrører fra den særlige nationale minerydningsreserve, fra lofterne i grundbetalingsordningen, jf. artikel 25, stk. 1, andet afsnit, artikel 22, stk. 5 og 6, og artikel 26.

Artikel 28

Uventet fortjeneste

Ved anvendelsen af artikel 25, stk. 4-7, og artikel 26 kan en medlemsstat på grundlag af objektive kriterier i tilfælde af salg, overdragelse eller helt eller delvis udløb af en forpagtning af landbrugsarealer efter den dato, der er fastsat i henhold til artikel 35 eller artikel 124, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, og før den dato, der er fastsat i henhold til artikel 33, stk. 1, i denne forordning, fastsætte, at forhøjelsen eller en del af forhøjelsen af værdien af betalingsrettigheder, der skulle tildeles den pågældende landbruger, skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, hvis forhøjelsen ville føre til en uventet fortjeneste for den pågældende landbruger.

Disse objektive kriterier fastsættes på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og for at undgå markeds- og konkurrenceforvridning, og omfatter mindst følgende:

a) en minimumsvarighed af forpagtningen, og

b) den andel af de modtagne betalinger, der tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver.

▼B

Artikel 29

Meddelelser vedrørende værdien af betalingsrettigheder og konvergens

Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om enhver beslutning som omhandlet i artikel 25, 26 og 28.

Afdeling 2

National og regionale reserver

Artikel 30

Oprettelse og anvendelse af den nationale reserve eller regionale reserver

1. Hver medlemsstat opretter en national reserve. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen en lineær procentuel nedsættelse af loftet for grundbetalingsordningen på nationalt plan.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, oprette regionale reserver. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen en lineær procentuel nedsættelse af det relevante loft for grundbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 23, stk. 2, første afsnit.

3. Den i stk. 1 og 2 nævnte nedsættelse kan højst udgøre 3 %, medmindre en højere procentdel er påkrævet for at dække ethvert bevillingsbehov i henhold til stk. 6 eller stk. 7, litra a) og b), for 2015 eller, for medlemsstater, der anvender artikel 36, for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

4. Medlemsstaterne tildeler betalingsrettigheder fra deres nationale eller regionale reserver i overensstemmelse med objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

5. De i stk. 4 nævnte betalingsrettigheder tildeles kun til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter artikel 9.

6. Medlemsstaterne bruger deres nationale eller regionale reserver til at tildele betalingsrettigheder som en prioritet til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet.

7. Medlemsstaterne kan anvende deres nationale eller regionale reserver til:

a) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at undgå, at jorden opgives, herunder i områder, der er omfattet af omstrukturerings- eller udviklingsprogrammer vedrørende en form for offentlig intervention

▼B

b) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at kompensere dem for særlige ulemper

c) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der var forhindret i at få tildelt betalingsrettigheder i henhold til dette kapitel som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder

d) at tildele, i tilfælde hvor de anvender denne forordnings artikel 21, stk. 3, betalingsrettigheder til landbrugere, hvis antal støtteberettigede hektar, som de anmeldte i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er til deres rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af en sådan støtteansøgning, er højere end det antal af betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) fastsat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1782/2003 og med forordning (EF) nr. 73/2009, som de råder over på den sidste dag for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013

e) lineært og permanent at forhøje værdien af alle betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan, hvis den relevante nationale eller regionale reserve overstiger 0,5 % af det årlige nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, såfremt tilstrækkelige beløb fortsat er til rådighed for tildeling ►C1 i henhold til stk. 6, til dette stykkes litra a) og b) samt til stk. 9 i denne artikel ◄

f) at dække de årlige behov for betalinger tildelt i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, og artikel 65, stk. 1, 2 og 3, i denne forordning.

Ved anvendelsen af dette stykke fastsætter medlemsstaterne regler for prioriteringen mellem de forskellige anvendelser, der er omtalt heri.

8. Ved anvendelsen af stk. 6, og stk. 7, litra a), b) og d), fastsætter medlemsstaterne værdien af de betalingsrettigheder, landbrugerne tildeles til den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi af betalingsrettighederne i tildelingsåret.

Den nationale eller regionale gennemsnitsværdi beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, for tildelingsåret med undtagelse af beløbet for den nationale reserve eller de regionale reserver og, for så vidt angår Kroatien, den særlige nationale minerydningsreserve med antallet af betalingsrettigheder.

Medlemsstaterne fastsætter trinnene for de årlige gradvise ændringer af værdien af betalingsrettighederne fra den nationale reserve eller de regionale reserver under hensyntagen til ændringerne af det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, der følger af variationer i niveauet for de nationale lofter fastsat i henhold til bilag II.

▼B

9. Hvis en landbruger har ret til at modtage betalingsrettigheder eller få forhøjet værdien af de eksisterende i medfør af en endelig domstolsafgørelse eller en endelig forvaltningsakt truffet af den kompetente myndighed i en medlemsstat, modtager landbrugeren det antal og den værdi af betalingsrettigheder, der er fastlagt i den pågældende afgørelse eller akt på en dato, der fastsættes af medlemsstaten. Denne dato må dog ikke ligge senere end den sidste dag for indsendelse af ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen efter datoen for domstolsafgørelsen eller forvaltningsakten, jf. dog artikel 32 og artikel 33.

10. Når stk. 6, stk. 7, litra a) og b), og stk. 9, anvendes, kan medlemsstaterne enten tildele nye rettigheder eller øge enhedsværdien for alle en landbrugers eksisterende rettigheder op til værdien af det nationale eller regionale gennemsnit.

11. I denne artikel forstås ved:

a) "unge landbrugere": landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 50, stk. 2, og, når det er relevant, betingelserne i artikel 50, stk. 3 og 11

b) "landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet": fysiske eller juridiske personer, der i fem år forud for indledningen af landbrugsaktiviteten hverken har udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller har haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet. For en juridisk person gælder, at den eller de fysiske personer, der kontrollerer den juridiske person, ikke må have udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko eller ikke må have haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for den juridiske persons indledning af landbrugsaktiviteten. Medlemsstaterne kan fastsætte deres egne yderligere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier for denne kategori af landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer, erfaring eller uddannelse.

Artikel 31

Tilførsel af midler til den nationale reserve eller de regionale reserver

1. Den nationale reserve eller de regionale reserver tilføres midler via beløb, der stammer fra:

a) betalingsrettigheder, der ikke berettiger til betalinger i to på hinanden følgende år som følge af anvendelsen af:

i) artikel 9

ii) artikel 10, stk. 1, eller

iii) artikel 11, stk. 4, i denne forordning.

▼B

b) et antal betalingsrettigheder svarende til det samlede antal betalingsrettigheder, som landbrugere ikke har aktiveret i henhold til artikel 32 i denne forordning i to på hinanden følgende år, medmindre deres aktivering blev forhindret af force majeure eller særlige omstændigheder; ved fastsættelse af, hvilke af landbrugerens betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, skal de rettigheder, der har den laveste værdi, gives førsteprioritet

c) betalingsrettigheder, som landbrugerne frivilligt returnerer

d) anvendelse af artikel 28 i denne forordning

e) uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder i overensstemmelse med artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013

f) en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettighederne under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan, når den nationale reserve eller de regionale reserver ikke giver tilstrækkelig dækning af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 9, i denne forordning

g) hvis medlemsstaterne anser det nødvendigt, en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan for at dække tilfælde omhandlet i artikel 30, stk. 6, i denne forordning

h) anvendelse af artikel 34, stk. 4, i denne forordning.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende tilbageførsel af ikkeaktiverede betalingsrettigheder til den nationale reserve eller de regionale reserver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Afdeling 3

Gennemførelse af grundbetalingsordningen

Artikel 32

Aktivering af betalingsrettigheder

1. Der ydes støtte til landbrugere under grundbetalingsordningen ved anmeldelse, jf. artikel 33, stk. 1, når der er aktiveret en betalingsrettighed pr. støtteberettiget hektar i den medlemsstat, hvor den er blevet tildelt. Aktiverede betalingsrettigheder giver ret til årlig betaling af de beløb, der er fastsat deri, uden at det berører bestemmelserne om finansiel disciplin, nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7, artikel 51, stk. 2, og artikel 65, stk. 2, litra c) i denne forordning, samt anvendelse af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

▼B

2. I dette afsnit forstås ved "støtteberettiget hektar":

a) ethvert af bedriftens landbrugsarealer, herunder arealer, som ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i medlemsstater, der tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, og som ved tiltrædelsen valgte at anvende den generelle arealbetalingsordning, som anvendes til landbrugsaktivitet, eller som, hvis arealet også anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter, fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet, eller

b) ethvert areal, der i 2008 gav ret til betalinger i henhold til enkeltbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, der er fastsat i henholdsvis afsnit III og afsnit IVa, i forordning (EF) nr. 1782/2003, og som

   i) ikke længere er i overensstemmelse med definitionen af "støtteberettiget hektar" i litra a), som følge af gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, direktiv 2000/60/EF og direktiv 2009/147/EF

   ii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, tilplantes med skov i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 43 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 22 i forordning (EF) nr. 1305/2013 eller i henhold til en national ordning, hvis betingelser er i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 22 i forordning (EU) nr. 1305/2013, eller

   iii) i den periode, hvor den pågældende landbruger har den relevante forpligtelse, er et areal, der udtages i henhold til artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999 eller artikel 39 i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller artikel 28 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

3. Ved anvendelsen af stk. 2, litra a):

a) anses en bedrifts landbrugsareal, som også anvendes til andre formål end landbrugsaktiviteter, for fortrinsvis at være anvendt til landbrugsaktiviteter, hvis landbrugsaktiviteterne kan udøves uden i betydelig grad at være hæmmet af ikkelandbrugsaktiviteternes intensitet, art, varighed og tidsramme

b) kan medlemsstaterne udarbejde en liste over arealer, som fortrinsvis anvendes til ikkelandbrugsaktiviteter.

Medlemsstaterne opstiller kriterier for gennemførelsen af dette stykke på deres område.

4. Arealer anses kun for at være støtteberettigede, hvis de er i overensstemmelse med definitionen af støtteberettiget hektar i hele kalenderåret, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder.

5. Med henblik på fastsættelse af "støtteberettiget hektar" kan medlemsstater, som har truffet beslutningen omhandlet i artikel 4, stk. 2, andet afsnit, ved hjælp af en nedsættelseskoefficient konvertere de pågældende hektar til "støtteberettigede hektar".

▼B

6. Arealer, der anvendes til produktion af hamp, er kun støtteberettigede, hvis de anvendte sorter har et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %.

Artikel 33

Anmeldelse af støtteberettigede hektar

1. For at aktivere betalingsrettigheder i henhold til artikel 32, stk. 1, anmelder landbrugeren de parceller, der svarer til de støtteberettigede hektar, som ledsager en betalingsrettighed. Medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, skal parceller, der anmeldes, være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge senere end den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

2. Medlemsstaterne kan under behørigt begrundede omstændigheder bemyndige landbrugeren til at ændre sin anmeldelse, såfremt han som minimum bevarer antallet af hektar svarende til sine betalingsrettigheder og overholder betingelserne for bevilling af betaling under grundbetalingsordningen for det pågældende areal.

Artikel 34

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller arveforskud kan betalingsrettigheder kun overdrages til en landbruger, der er berettiget til at modtage direkte betalinger i henhold til artikel 9, og som er etableret i samme medlemsstat.

Betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskud, kan kun aktiveres i den medlemsstat, hvor de blev tildelt.

2. Såfremt medlemsstater anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, kan betalingsrettigheder kun overdrages eller aktiveres inden for samme region, bortset fra i tilfælde af arv eller arveforskud.

Betalingsrettigheder, herunder i tilfælde af arv eller arveforskud, kan kun aktiveres i de regioner, hvor de blev tildelt.

3. Medlemsstater, der ikke anvender muligheden i artikel 23, stk. 1, kan beslutte, at betalingsrettighederne kun kan overdrages eller aktiveres inden for den samme region bortset fra i tilfælde af arv eller arveforskud.

Sådanne regioner defineres på passende territorialt niveau efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

▼B

4. Når betalingsrettigheder overdrages uden jord, kan medlemsstaterne under overholdelse af EU-rettens generelle principper bestemme, at en del af de overdragne betalingsrettigheder skal føres tilbage til den nationale reserve eller de regionale reserver, eller at deres enhedsværdi skal nedsættes til brug for den nationale reserve eller de regionale reserver. En sådan nedsættelse kan anvendes på en eller flere overdragelsestyper.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere regler for den meddelelse, som landbrugere skal give om overførsel af betalingsrettigheder til de nationale myndigheder, samt tidsfristerne for sådanne meddelelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 35

Delegerede beføjelser

1. Af hensyn til retssikkerheden og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af grundbetalingsordningen, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om:

a) regler om landbrugeres støtteberettigelse og adgang til grundbetalingsordningen i tilfælde af arv og arveforskud, arv i forbindelse med en forpagtningskontrakt, ændring af retlig status eller benævnelse, overdragelse af betalingsrettigheder samt bedriftssammenlægning eller -opdeling og anvendelsen af den i artikel 24, stk. 8, nævnte kontraktklausul

b) regler om beregning af værdien og antallet eller forhøjelsen eller nedsættelsen af værdien af betalingsrettigheder i forbindelse med tildeling af betalingsrettigheder i henhold til dette afsnits bestemmelser, herunder regler om:

   i) muligheden for at fastsætte en foreløbig værdi, et foreløbigt antal eller en foreløbig forhøjelse af betalingsrettigheder, der tildeles på grundlag af landbrugerens ansøgning

   ii) betingelser for at fastsætte betalingsrettighedernes foreløbige og endelige værdi og antal

   iii) tilfælde, hvor en salgsaftale eller forpagtningskontrakt kan have indflydelse på tildelingen af rettigheder

c) fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller de regionale reserver

d) ændring af betalingsrettighedernes enhedsværdi i tilfælde af dele af betalingsrettigheder og i tilfælde af overdragelse af betalingsrettigheder, jf. artikel 34, stk. 4

e) kriterier for anvendelse af mulighederne i artikel 24, stk. 1, litra a), b) og c)

▼B

f) kriterier for anvendelse af begrænsninger af antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4-7

g) kriterier for tildeling af betalingsrettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6 og 7

h) kriterier for fastsættelse af nedsættelseskoefficienten, jf. artikel 32, stk. 5.

2. For at sikre korrekt forvaltning af betalingsrettigheder skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 70, der fastsætter regler om indholdet af anmeldelsen og kravene til aktiveringen af betalingsrettigheder.

3. For at sikre folkesundheden skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 70, der fastsætter regler om, at ydelsen af betalinger gøres betinget af, at der anvendes certificerede frø af bestemte hampesorter, og at der indføres en procedure for fastlæggelse af hampesorter og verifikation af deres indhold af tetrahydrocannabinol, jf. artikel 32, stk. 6.

Afdeling 4

Generel arealbetalingsordning

▼C1

Artikel 36

▼B

Generel arealbetalingsordning

1. Medlemsstater, der i 2014 anvender den generelle arealbetalingsordning som fastsat i afsnit V, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 73/2009, kan på betingelserne i denne forordning beslutte at fortsætte med at anvende ordningen indtil senest den 31. december 2020. De underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om deres beslutning og om slutdatoen for anvendelsen af denne ordning.

I den generelle arealbetalingsordnings anvendelsesperiode finder afdeling 1, 2 og 3 i dette kapitel ikke anvendelse på disse medlemsstater med undtagelse af artikel 23, stk. 1, andet afsnit, artikel 23, stk. 6, og artikel 32, stk. 2-6.

2. Den generelle arealbetaling bevilges på årsbasis for hver støtteberettiget hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013. Den beregnes hvert år ved at dividere det årlige rammebeløb, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, med det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den berørte medlemsstat i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

3. Uanset denne artikels stk. 2 kan medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 38 i denne forordning senest fra den 1. januar 2018 i den periode, hvor de anvender denne artikel, anvende op til 20 % af det årlige rammebeløb, der er nævnt i denne artikels stk. 2, ►C1 til at differentiere den generelle arealbetaling pr. hektar. ◄

▼B

Når de gør dette, skal de tage hensyn til den støtte, der ydes i kalenderåret 2014 under en eller flere af ordningerne i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 126, 127 og 129 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Cypern kan differentiere støtten ved at tage hensyn til det sektorspecifikke rammebeløb, der er fastsat i bilag XVIIa til forordning (EF) nr. 73/2009, nedsat med en eventuel støtte ydet i den samme sektor i henhold til artikel 37 i denne forordning.

▼M1

For at differentiere den generelle arealbetalingsordning og forudsat, at omfordelingsbetalingen i henhold til artikel 41 ikke anvendes, tager medlemsstaterne fuldt hensyn til støtte ydet for kalenderåret 2014 i henhold til artikel 125a i forordning (EF) nr. 73/2009.

▼B

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der for hver medlemsstat fastsætter det årlige nationale loft for den generelle arealbetalingsordning ved at trække lofterne, der fastsættes i henhold til artikel 42, 47, 49, 51 og 53, fra det årlige nationale loft, der er fastlagt i bilag II. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

5. Medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, skal de hektar, der er omtalt i stk. 2, være til landbrugerens rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge senere end den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler for landbrugeres støtteberettigelse og adgang til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 37

Midlertidig national støtte

1. Medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i overensstemmelse med artikel 36, kan beslutte at yde midlertidig national støtte i perioden 2015-2020.

2. Der kan ydes midlertidig national støtte til landbrugere i sektorer, hvor der i 2013 blev ydet sådan støtte eller, for Bulgariens og Rumæniens vedkommende, supplerende nationale direkte betalinger.

3. Betingelserne for ydelse af midlertidig national støtte skal være de samme som dem, der knytter sig til tilladelsen til ydelse af betalinger i medfør af artikel 132, stk. 7, eller artikel 133a i forordning (EF) nr. 73/2009 i 2013, bortset fra nedsættelsen af betalingerne som følge af anvendelsen af artikel 132, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 og 10 i nævnte forordning.

▼B

4. Det samlede beløb af midlertidig national støtte, der kan ydes til landbrugere i de sektorer, der er omhandlet i stk. 2, er begrænset til følgende procentsatser af de sektorspecifikke rammebeløb som tilladt af Kommissionen i 2013 i henhold til artikel 132, stk. 7, eller artikel 133a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 73/2009:

— 75 % i 2015

— 70 % i 2016

— 65 % i 2017

— 60 % i 2018

— 55 % i 2019

— 50 % i 2020.

For Cyperns vedkommende beregnes procentsatsen på grundlag af det sektorspecifikke rammebeløb, der er fastsat i bilag XVIIa til forordning (EF) nr. 73/2009.

5. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på Cypern.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 1 omhandlede beslutninger senest den 31. marts hvert år. Denne underretning skal omfatte følgende oplysninger:

a) de sektorspecifikke rammebeløb

b) maksimumssatsen for midlertidig national støtte, hvor det er relevant.

7. Medlemsstaterne kan på grundlag af objektive kriterier og inden for de grænser, der er fastsat i stk. 4, beslutte, hvor meget der skal bevilges i midlertidig national støtte.

Afdeling 5

Gennemførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Artikel 38

Indførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning

Medmindre andet er bestemt i denne afdeling, finder dette afsnit anvendelse på de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning som omhandlet i afdeling 4 i dette kapitel.

Artikel 24 og 29 finder ikke anvendelse på disse medlemsstater.

Artikel 39

Første tildeling af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder tildeles landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter artikel 9 i denne forordning, hvis:

▼B

a) de ansøger om tildeling af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen senest den endelige dato for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, første afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013 i det første år af gennemførelsen af grundbetalingsordningen, undtagen i tilfælde af force majeure eller særlige omstændigheder, og

b) de var berettigede til at modtage betalinger før en nedsættelse eller udelukkelse i henhold til afsnit II, kapitel 4 i forordning (EF) nr. 73/2009, på baggrund af en støtteansøgning om direkte betalinger, om midlertidig national støtte eller om supplerende nationale direkte betalinger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 for 2013.

Medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, som opfylder betingelsen i første afsnit, litra a), og som ikke modtog betalinger for 2013 på grundlag af en støtteansøgning omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), og som på den dato, som den berørte medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 for ansøgningsåret 2013, kun var i besiddelse af landbrugsarealer, der ikke var i god landbrugsmæssig stand den 30. juni 2003 i henhold til artikel 124, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, er antallet af betalingsrettigheder pr. landbruger i det første år af gennemførelsen af den grundbetalingsordningen lig med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning i overensstemmelse med artikel 72 stk.1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, og som han råder over på en dato, som medlemsstaten fastsætter. Denne dato må ikke ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af støtteansøgningen.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 vedrørende nærmere regler om indførelse af grundbetalingsordningen i de medlemsstater, der har anvendt den generelle arealbetalingsordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om ansøgninger om tildelingen af betalingsrettigheder, der indgives i året for tildeling af betalingsrettigheder, såfremt disse betalingsrettigheder endnu ikke kan fastlægges endeligt, og såfremt denne tildeling er berørt af særlige omstændigheder.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 40

Værdien af betalingsrettigheder

1. I det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen beregner medlemsstaterne enhedsværdien af betalingsrettighederne ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft som omhandlet i bilag II for hvert relevant år med antallet af betalingsrettigheder i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver.

▼B

Den faste procentdel, der er nævnt i første afsnit, beregnes ved at dividere henholdsvis det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen som fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 2, i denne forordning for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen efter anvendelsen af den lineære nedsættelse i artikel 23, stk. 1, eller, hvor det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med det nationale loft, jf. bilag II, for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen. Betalingsrettighederne skal udtrykkes i et antal, der svarer til antallet af hektar.

2. Som en undtagelse fra beregningsmetoden i stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at differentiere værdien af betalingsrettighederne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver, for hvert relevant år på grundlag af deres oprindelige enhedsværdi.

3. Betalingsrettighedernes oprindelige enhedsværdi som omhandlet i stk. 2, fastsættes ved at dividere en fast procentdel af summen af støtte undtagen støtte i henhold til artikel 41, 43, 48 og 50 samt afsnit IV i denne forordning, som en landbruger har modtaget i overensstemmelse med denne forordning for det kalenderår, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 med antallet af betalingsrettigheder, denne landbruger får tildelt i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen med undtagelse af dem, der tildeles fra den nationale reserve eller de regionale reserver.

Den faste procentsats beregnes ved at dividere det nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, der fastsættes i overensstemmelse med henholdsvis artikel 22, stk. 1, eller artikel 23, stk. 2, i denne forordning for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen efter anvendelsen af den lineære nedsættelse som omhandlet i artikel 30, stk.1, eller, hvor det er relevant, i artikel 30, stk. 2, med summen af støtte undtagen støtte i henhold til artikel 41, 43, 48 og 50 samt afsnit IV i denne forordning udbetalt for det kalenderår, der går forud for gennemførelsen af grundbetalingsordningen i den berørte medlemsstat eller region, inden anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

4. Ved anvendelsen af stk. 2 tilstræber medlemsstaterne i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten at tilnærme værdien af betalingsrettighederne på nationalt eller regionalt plan. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne de foranstaltninger, der skal træffes, og den beregningsmetode, der skal anvendes, og meddeler dem til Kommissionen senest den 1. august i året inden gennemførelsen af grundbetalingsordningen. Disse foranstaltninger skal omfatte årlige gradvise ændringer af den oprindelige værdi af betalingsrettighederne som omhandlet i stk. 3, i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier med start i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

I det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen underretter medlemsstaterne landbrugerne om værdien af deres betalingsrettigheder beregnet i overensstemmelse med denne artikel for hvert år i den periode, der er omfattet af forordningen.

▼B

5. Ved anvendelsen af stk. 3 kan en medlemsstat på grundlag af objektive kriterier i tilfælde af salg, overdragelse eller helt eller delvis udløb af en forpagtning af landbrugsarealer efter den dato, der er fastsat i henhold til artikel 36, stk. 5, og før den dato, der er fastsat i henhold til artikel 33, stk. 1, fastsætte, at forhøjelsen eller en del heraf af værdien af betalingsrettigheder, der skulle tildeles den pågældende landbruger, skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver, hvis forhøjelsen ville føre til en uventet fortjeneste for den pågældende landbruger.

Disse objektive kriterier fastsættes på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås, og omfatter mindst følgende:

a) en minimumsvarighed af forpagtningen

b) den andel af de modtagne betalinger, der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver.

KAPITEL 2

Omfordelingsbetaling

Artikel 41

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august i et givet år beslutte at yde en årlig betaling fra det følgende år til landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen i kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5, eller under den generelle arealbetalingsordning, der er omhandlet i kapitel 1, afdeling 4.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen denne beslutning senest på den dato, der er angivet i første afsnit.

2. Medlemsstater, der har besluttet at anvende grundbetalingsordningen på regionalt plan, jf. artikel 23, kan anvende omfordelingsbetalingen på regionalt niveau.

3. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin, af nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11, af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 ydes omfordelingsbetalingen på årsbasis, når landbrugeren har aktiveret betalingsrettighederne, eller i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, efter landbrugerens anmeldelse af støtteberettigede hektar.

4. Omfordelingsbetalingen beregnes hvert år af medlemsstaterne ved at gange et tal, der fastsættes af medlemsstaten, og som højst må udgøre 65 % af den nationale eller regionale gennemsnitsbetaling pr. hektar, med antallet af betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2. Antallet af sådanne betalingsrettigheder eller hektar må ikke overstige et maksimum fastsat af medlemsstaterne, som ikke må overstige 30 hektar eller landbrugsbedrifternes gennemsnitsstørrelse, jf. bilag VIII, hvis denne gennemsnitsstørrelse overstiger 30 hektar i den pågældende medlemsstat.

▼B

5. Hvis maksimumsgrænserne i stk. 4 overholdes, kan medlemsstaterne på nationalt niveau fastsætte en graduering for det antal hektar, der er fastsat i overensstemmelse med det stykke, som skal finde ensartet anvendelse på alle landbrugere.

6. Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar i denne artikels stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, i 2015.

Den regionale gennemsnitlige betaling pr. hektar i denne artikels stk. 4 fastsættes af medlemsstaterne ved brug af en andel af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i den berørte region i 2015 i henhold til artikel 33, stk. 1. For hver region beregnes denne andel ved at dividere det respektive regionale loft, der er fastsat i henhold til artikel 23, stk. 2, med det nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 1, efter anvendelse af den lineære nedsættelse, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, såfremt artikel 30, stk. 2, ikke finder anvendelse.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke gives fordele i henhold til dette kapitel til landbrugere, for hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af omfordelingsbetalingen. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er resultatet af en sådan opdeling.

8. I tilfælde af en juridisk person eller en gruppe af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende det maksimale antal betalingsrettigheder eller hektar, der er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med medlemmer af disse juridiske personer eller grupper, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller gruppers landbrugsstrukturer.

Artikel 42

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere omfordelingsbetalingen, kan medlemsstaterne senest den dato, der er fastsat i artikel 41, stk. 1, beslutte at bruge op til 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

2. På grundlag af den del af det nationale loft, der skal anvendes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for omfordelingsbetalingen på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

▼B

KAPITEL 3

Betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet

Artikel 43

Generelle regler

1. Landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, skal på alle deres støtteberettigede hektar, jf. artikel 32, stk. 2-5, anvende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, som omhandlet i stk. 2 i denne artikel, eller tilsvarende metoder, som omhandlet i stk. 3 i denne artikel.

2. Følgende metoder er landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet:

a) afgrødediversificering

b) bevarelse af eksisterende permanente græsarealer og

c) miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.

3. De tilsvarende metoder omfatter lignende metoder, der medfører tilsvarende eller større fordele for klimaet og miljøet i forhold til en eller flere af de metoder, der er omhandlet i stk. 2. Disse tilsvarende metoder og den eller de metoder, der er omhandlet i stk. 2, som de svarer til, er anført i bilag IX og omfatter en af følgende:

a) forpligtelser indgået i henhold til enten artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1698/2005 eller i artikel 28, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013

b) nationale eller regionale miljøcertificeringsordninger, herunder dem til certificering af overholdelsen af national miljølovgivning, som er mere vidtgående end de relevante obligatoriske standarder i henhold til afsnit VI, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1306/2013, der skal opfylde målene for jord- og vandkvalitet, biodiversitet, bevarelse af landskabet og målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Disse certificeringsordninger kan omfatte metoderne i bilag IX til denne forordning, metoderne i ►C1 denne artikels stk. 2 eller en kombination af disse metoder. ◄

4. ►C1 De tilsvarende metoder, der er omhandlet i stk. 3, må ikke være omfattet af dobbeltfinansiering. ◄

5. Medlemsstaterne kan, herunder når det er hensigtsmæssigt på regionalt plan, beslutte at begrænse landbrugernes valg om at anvende de i stk. 3, litra a) og b), omhandlede muligheder.

6. Medlemsstaterne kan, herunder når det er hensigtsmæssigt på regionalt plan, beslutte, at landbrugerne opfylder samtlige relevante forpligtelser i stk. 1 i overensstemmelse med de nationale eller regionale miljøcertificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b).

▼B

7. Med forbehold af de i stk. 5 og 6 omhandlede beslutninger, som medlemsstaterne træffer, kan en landbruger kun anvende en eller flere af metoderne i stk. 3, litra a), hvis de fuldt ud erstatter den eller de lignende metoder i stk. 2. En landbruger kan kun anvende de certificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, litra b), hvis de omfatter hele forpligtelsen, jf. stk. 1.

8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke beslutninger i stk. 5 og 6, og hvilke specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, de agter at anvende som tilsvarende metoder, jf. stk. 3.

Kommissionen vurderer, om de metoder, der indgår i de specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, er omfattet af listen i bilag IX, og, hvis den ikke anser det for at være tilfældet, meddeler medlemsstaterne dette ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget uden at anvende den i artikel 71, stk. 2 eller 3, omhandlede procedure. Hvis Kommissionen meddeler en medlemsstat, at disse metoder ikke er omfattet af listen i bilag IX, anerkender den pågældende medlemsstat ikke de specifikke forpligtelser eller certificeringsordninger, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse, som tilsvarende metoder, jf. denne artikels stk. 3.

9. Med forbehold af stk. 10 og 11 i denne artikel, af anvendelsen af finansiel disciplin og af lineære nedsættelser i henhold til artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, yder medlemsstaterne betalingen i dette kapitel til landbrugere, der benytter de af metoderne i stk. 1 i denne artikel, der er relevante for dem, og i det omfang disse landbrugere overholder denne forordnings artikel 44, 45 og 46.

Denne betaling ydes som en årlig betaling pr. støtteberettiget hektar, der anmeldes i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, idet beløbet beregnes årligt ved at dividere det beløb, der følger af anvendelsen af artikel 47, med det samlede antal støtteberettigede hektar, ►C1 der er anmeldt i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, i den pågældende medlemsstat eller region. ◄

Uanset andet afsnit kan medlemsstater, der beslutter at anvende artikel 25, stk. 2, beslutte at yde den betaling, der er omhandlet i dette stykke, som en procentdel af den samlede værdi af de betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, for hvert relevant år.

Den procentdel skal for hvert år og hver medlemsstat eller region beregnes ved at dividere det beløb, der følger af anvendelsen af artikel 47, med summen af alle betalingsrettigheder, der er aktiveret i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, i den pågældende medlemsstat eller region.

10. Landbrugere, hvis bedrifter helt eller delvis er beliggende i områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF eller 2009/147/EF, er berettiget til den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, såfremt de benytter de metoder, der er omhandlet i dette kapitel, for så vidt disse metoder på den pågældende bedrift er forenelige med målene i de nævnte direktiver.

▼B

11. Landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion er i sig selv berettigede til den betaling, der er omhandlet i dette kapitel.

Første afsnit finder kun anvendelse på de enheder af en bedrift, der bruges til økologisk produktion i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 834/2007.

12. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55:

a) tilføje tilsvarende metoder til listen i bilag IX,

b) fastlægge passende krav til de nationale eller regionale certificeringsordninger i stk. 3, litra b), i denne artikel herunder den grad af sikkerhed, som disse ordninger skal give,

c) fastlægge detaljerede regler for beregning af beløbet omhandlet i artikel 28, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1305/2013 for den metode, der er omhandlet i [bilag IX, afdeling I, punkt 3 og 4, og afdeling III, punkt. 7, i denne forordning og eventuelle yderligere tilsvarende metoder, der tilføjes i bilag IX i henhold til litra a), for hvilke det er nødvendigt at foretage en specifik beregning for at undgå dobbeltfinansiering.

13. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for proceduren vedrørende indgivelse af meddelelser, herunder tidsfristerne for deres indgivelse, og Kommissionens vurdering, som omhandlet i stk. 8. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 44

Afgrødediversificering

1. Hvis landbrugerens agerjord dækker mellem 10 og 30 hektar, og ikke er fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen, skal der være mindst to forskellige afgrøder på denne agerjord. Hovedafgrøden må ikke overstige 75 % af agerjorden.

Hvis landbrugerens agerjord dækker mere end 30 hektar, og ikke er fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen, skal der være mindst tre forskellige afgrøder på denne agerjord. Hovedafgrøden må ikke dække mere end 75 % af denne agerjord, og de to hovedafgrøder tilsammen må ikke dække mere end 95 % af denne agerjord.

2. Med forbehold af antallet af afgrøder, der kræves i henhold til stk. 1, finder de maksimale tærskler, der er fastsat deri, ikke anvendelse på bedrifter, hvis græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord dækker mere end 75 % af agerjorden. I sådanne tilfælde må hovedafgrøden på den resterende del af agerjorden ikke dække mere end 75 % af denne del af agerjorden, undtagen når den resterende del er dækket af græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord.

▼B

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på bedrifter:

a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller er braklagt eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er anvendt som permanente græsarealer, til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

c) hvor mere end 50 % af arealerne af den agerjord, der er anmeldt, ikke blev anmeldt af landbrugeren i hans støtteansøgning i det foregående år, og hvor den samlede agerjord på baggrund af en sammenligning mellem de geospatiale støtteansøgninger dyrkes med en anden afgrøde end den, der blev dyrket det foregående kalenderår

d) der ligger i områder nord for den 62. breddegrad eller i visse tilstødende områder. Hvis sådanne bedrifters agerjord dækker mere end 10 hektar, skal der være mindst to forskellige afgrøder på denne agerjord og ingen af disse afgrøder må dække mere end 75 % af agerjorden, medmindre hovedafgrøden er græs eller andet grøntfoder eller braklagt jord.

4. I denne artikel forstås ved "afgrøde":

a) en plante af en af de forskellige slægter, der er defineret i den botaniske klassifikation af afgrøder,

▼C1

b) en plante af en af arterne Brassicaceae, Solonaceae og Cucurbitaceae

▼B

c) braklagt jord

d) græs eller andet grøntfoder.

Vinterafgrøder og forårsafgrøder betragtes dog som forskellige afgrøder, også selv om de tilhører samme slægt.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

a) anerkendelse af andre typer slægter og arter end dem, der er omhandlet i stk. 4 i denne artikel, og

b) fastsættelse af bestemmelser om anvendelse af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.

▼B

Artikel 45

Permanente græsarealer

1. Medlemsstaterne udpeger permanente græsarealer, der er miljømæssigt sårbare inden for de områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF, ►C1 herunder tørv og vådområder, der befinder sig i disse områder, ◄ og som har brug for streng beskyttelse for at opnå målene i disse direktiver.

Medlemsstaterne kan med henblik på at sikre beskyttelsen af miljømæssigt værdifulde permanente græsarealer beslutte at udpege yderligere sårbare områder beliggende uden for de områder, der er omfattet af direktiv 92/43/EØF eller 2009/147/EF, herunder permanente græsarealer på kulstofrig jord.

Landbrugere må ikke omlægge eller pløje permanente græsarealer beliggende i områder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til første afsnit og, hvor dette er relevant, i henhold til andet afsnit.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den andel, som arealer udlagt som permanente græsarealer udgør af det samlede landbrugsareal, som landbrugerne har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, ikke mindskes med mere end 5 % i forhold til en referenceandel, der fastsættes af medlemsstaterne i 2015 ved at dividere arealer udlagt som permanente græsarealer, jf. dette stykkes andet afsnit, litra a), med det samlede landbrugsareal, jf. det afsnits litra b).

Med henblik på at fastsætte den i første afsnit omhandlede referenceandel forstås ved:

a) "arealer udlagt som permanente græsarealer" de arealer, der blev anmeldt i 2012 eller for Kroatiens vedkommende 2013 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 73/2009 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel, samt arealer udlagt som permanente græsarealer, der anmeldes i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel, og som ikke blev anmeldt som permanente græsningsarealer i 2012 eller for Kroatiens vedkommende i 2013

b) "det samlede landbrugsareal" det landbrugsareal, der anmeldes i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013 af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel.

Referenceandelen af arealer udlagt som permanente græsarealer beregnes på ny, når landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel er forpligtet til at omlægge et areal til permanente græsareal i 2015 eller i 2016 i overensstemmelse med artikel 93 i forordning (EU) nr. 1306/2013. I sådanne tilfælde tilføjes disse arealer til arealerne udlagt som permanente græsarealer, jf. litra a), andet afsnit, i dette stykke.

Den andel, der udgøres af permanente græsarealer, fastsættes hvert år på grundlag af de arealer, der anmeldes af landbrugere omfattet af forpligtelserne i dette kapitel for det pågældende år i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

▼B

Forpligtelsen i henhold til dette stykke gælder på nationalt, regionalt eller det passende subregionale plan. Medlemsstaterne kan beslutte at indføre en forpligtelse om at bibeholde permanente græsarealer på bedriftsniveau for at sikre, at andelen af permanente græsarealer ikke mindskes med mere end 5 %. Medlemsstaterne giver senest den 1. august 2014 Kommissionen meddelelse om en sådan beslutning.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om referenceandelen og den andel, der er omhandlet i dette stykke.

3. Hvis det konstateres, at den i stk. 2 omhandlede andel er mindsket med mere end 5 % på regionalt eller subregionalt plan eller, hvor det er relevant, på nationalt plan, indfører den berørte medlemsstat forpligtelser på bedriftsniveau til at genomlægge arealer til permanente græsarealer, for de landbrugere, som har arealer til rådighed, der i en tidligere periode blev omlagt fra arealer udlagt til permanente græsningsarealer eller fra permanente græsarealer til arealer med andre anvendelser.

Hvis arealer udlagt som permanente græsarealer, der er fastsat i henhold til stk. 2, andet afsnit, litra a), i absolutte tal bibeholdes inden for bestemte grænser, anses forpligtelsen i stk. 2, første afsnit, dog for at have været opfyldt.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse, når mindskelsen under tærsklen skyldes skovrejsning, der er forenelig med miljøet og ikke omfatter beplantning med kort omdriftstid, juletræer eller hurtigtvoksende træer til energiproduktion.

5. For at sikre, at andelen af det areal, der er udlagt som permanente græsarealer, bibeholdes, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af nærmere bestemmelser om bibeholdelse af permanente græsarealer, herunder bestemmelser om omlæggelse i tilfælde af misligholdelse af forpligtelsen i stk. 1 i denne artikel, bestemmelser om medlemsstaters fastsættelse af forpligtelser på bedriftsniveau for bibeholdelse af permanente græsarealer, jf. stk. 2 og 3, og eventuelle tilpasninger af referenceandelen, der kan blive nødvendige, jf. stk. 2.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

a) fastsættelse af rammerne for udpegelsen af yderligere sårbare områder, jf. stk. 1, andet afsnit

b) fastsættelse af detaljerede metoder til bestemmelse af andelen af permanente græsarealer og det samlede landbrugsareal, der skal bevares i medfør af stk. 2 i denne artikel

c) fastlæggelse af den tidligere periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, første afsnit.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de grænser, der er nævnt i denne artikels stk. 3, andet afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

▼B

Artikel 46

Miljømæssigt fokusområde

1. Hvis en bedrifts agerjord dækker mere end 15 hektar, sikrer landbrugeren fra den 1. januar 2015, at et areal, der mindst svarer til 5 % af den pågældende bedrifts agerjord, som landbrugeren anmeldte i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, og, hvis de af medlemsstaten anses for at være miljømæssige fokusområder i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, herunder arealerne omhandlet i det nævnte stykkes, litra c), d), g) og h), er miljømæssigt fokusområde

Den procentdel, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, øges fra 5 % til 7 % på grundlag af en lovgivningsmæssig retsakt fra Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, i TEUF.

Kommissionen forelægger senest den 31. marts 2017 en evalueringsrapport om gennemførelsen af dette stykkes første afsnit, eventuelt ledsaget af et forslag til lovgivningsmæssig retsakt som omhandlet i andet afsnit.

2. Medlemsstaterne beslutter senest den 1. august 2014, hvilket eller hvilke af følgende områder der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde:

a) arealer, der ligger brak

b) terrasser

c) landskabstræk, herunder sådanne træk, der støder op til bedriftens agerjord, som, uanset artikel 43, stk. 1, i denne forordning kan omfatte landskabstræk, der ikke indgår i det støtteberettigede areal i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1306/2013

d) bræmmer, herunder bræmmer dækket af permanente græsarealer, forudsat at disse er adskilt fra tilstødende støtteberettiget landbrugsareal

e) hektar af skovlandbrug, der modtager eller har modtaget støtte i henhold til artikel 44 i forordning (EF) nr. 1698/2005 og/eller artikel 23 i forordning (EU) nr. 1305/2013

f) bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovkanter

g) arealer med lavskov med kort omdriftstid og uden brug af mineralsk gødning og/eller plantebeskyttelsesmidler

▼C1

h) skovtilplantede arealer som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii), i denne forordning

▼B

i) arealer med efterafgrøder eller plantedække som følge af tilsåning og spiring af frø underkastet anvendelsen af vægtningsfaktorerne i stk. 3

j) arealer med kvælstofbindende afgrøder.

▼B

Med undtagelse af arealerne på den bedrift, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra g) og h), skal det miljømæssige fokusområde høre til bedriftens agerjord. For områder nævnt i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), kan det miljømæssige fokusområde også støde op til den agerjord på bedriften, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

3. For at forenkle administration og tage hensyn til kendetegnene ved de forskellige typer miljømæssige fokusområder, der er anført i stk. 2, første afsnit, samt for at lette opmålingen heraf kan medlemsstaterne ved beregningen af det samlede antal hektar, som det miljømæssige fokusområde udgør af bedriften, gøre brug af omregnings- og/eller vægtningsfaktorerne i bilag X. Hvis en medlemsstat beslutter at betragte arealet i stk. 2, første afsnit, litra i), eller andre arealer, der er omfattet af en vægtning på mindre end 1, som miljømæssigt fokusområde, er det obligatorisk at anvende vægtningsfaktorerne i bilag X.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bedrifter,

a) hvor mere end 75 % af agerjorden anvendes til produktionen af græs eller andet grøntfoder er braklagt, eller anvendes til dyrkning af bælgfrugter eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

b) hvor mere end 75 % af det støtteberettigede landbrugsareal er permanente græsarealer, anvendes til produktion af græs eller andet grøntfoder eller til dyrkning af afgrøder under vand enten i en betydelig del af året eller i en betydelig del af dyrkningscyklussen eller er omfattet af en kombination af disse anvendelser, forudsat at den agerjord, der ikke er dækket af disse anvendelser, ikke overstiger 30 hektar

5. Medlemsstaterne kan beslutte at gennemføre op til halvdelen af procentsatsen af det i stk. 1 omhandlede miljømæssige fokusområde på regionalt plan for at erhverve sig tilstødende miljømæssige fokusområder. Medlemsstaterne udpeger arealerne og forpligtelserne for deltagende landbrugere eller grupper af landbrugere. Formålet med udpegelsen af områder og forpligtelserne er at understøtte gennemførelsen af Unionens politikker for miljø, klima og biodiversitet.

6. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade landbrugere, hvis bedrifter ligger i nærheden af hinanden, at opfylde forpligtelsen i stk. 1 kollektivt ("kollektiv gennemførelse"), forudsat at de miljømæssige fokusområder er sammenhængende. For at understøtte gennemførelsen af Unionens politikker for miljø, klima og biodiversitet kan medlemsstaterne udpege de arealer, hvor kollektiv gennemførelse er mulig, og kan også pålægge landbrugere eller grupper af landbrugere, der deltager i en sådan kollektiv overholdelse, yderligere forpligtelser.

▼B

Alle landbrugere, der deltager i kollektiv gennemførelse, skal sikre, at mindst 50 % af det areal, der er underlagt forpligtelsen i stk. 1, ligger på deres bedrifts jord og er i overensstemmelse med stk. 2, andet afsnit. Antallet af landbrugere, der deltager i en sådan kollektiv gennemførelse, må ikke overstige ti.

7. Medlemsstater, hvor mere end 50 % af det samlede jordareal er dækket af skov, kan beslutte, at stk. 1 i denne artikel ikke skal finde anvendelse på bedrifter beliggende i områder, der af disse medlemsstater er udpeget som områder med naturbetingede begrænsninger i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 1305/2013, forudsat at mere end 50 % af jordarealet i den enhed, der er omhandlet i nedenstående andet afsnit, er dækket af skov, og andelen af skovområde i forhold til landbrugsarealer er højere end 3:1.

Arealet med skov og andelen af skov i forhold til landbrugsarealer vurderes på et arealniveau, der svarer til LAU2-niveauet, eller på niveauet for en anden klart afgrænset enhed, der dækker et enkelt tydeligt tilstødende geografisk areal med lignende landbrugsmæssige betingelser.

8. ►C1 Medlemsstaterne meddeler Kommissionen beslutningerne som omhandlet i stk. 2 senest den 1. august 2014 samt alle beslutninger som omhandlet i stk. 3, 5, 6 eller 7 senest den 1. august i det år, der går forud for deres anvendelse. ◄

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70:

a) fastsættelse af yderligere kriterier for de typer arealer, der er omhandlet i stk. 1, for at de kan opnå status af miljømæssigt fokusområde

b) tilføjelse af andre typer arealer end dem, der er nævnt i stk. 2, som kan tages i betragtning for at overholde den procentsats, der er omhandlet i stk. 1

c) om tilpasning af bilag X for at fastsætte de omregnings- og vægtningsfaktorer, der er omhandlet i stk. 3, og for at tage hensyn til de kriterier og/eller typer arealer, der skal defineres af Kommissionen i henhold til litra a) og b)

d) om fastlæggelse af regler for den gennemførelsen, der er omhandlet i stk. 5 og 6, herunder minimumskravene til en sådan gennemførelse

e) om etablering af de rammer, inden for hvilke medlemsstaterne skal fastlægge de kriterier, der skal opfyldes af bedrifter for at kunne tages i betragtning som bedrifter, der ligger i nærheden af hinanden med henblik på stk. 6

f) om fastsættelse af metoderne til bestemmelse af procentdelen det samlede landbrugsareal dækket af skov og andelen af skovområde i forhold til jordarealer omhandlet i stk. 7.

▼B

Artikel 47

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, bruger medlemsstaterne 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.

2. Medlemsstaterne anvender den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, på nationalt plan.

Medlemsstater, der anvender artikel 23, kan beslutte at anvende betalingen på regionalt plan. I sådanne tilfælde anvender de en andel af det loft, der er nævnt i denne artikels stk. 3, i hver region. For hver region beregnes denne andel ved at dividere det regionale loft, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, med det nationale loft, der er fastsat i henhold til artikel 22, stk. 1, efter at have anvendt den lineære nedsættelse fastsat i artikel 30, stk. 1, såfremt artikel 23, stk. 2, ikke finder anvendelse.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 4

Betaling for områder med naturlige begrænsninger

Artikel 48

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde betaling til landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. kapitel 1, og hvis bedrifter er helt eller delvis beliggende i områder med naturbetingede begrænsninger, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at yde betalingen for områder med naturlige begrænsninger til alle områder, som falder inden for rammerne af stk. 1, eller at begrænse betalingen til nogle af de områder på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier.

3. Med forbehold af stk. 2 i denne artikel og af anvendelsen af finansiel disciplin, nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og af anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ydes betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på årsbasis pr. støtteberettiget hektar beliggende i områder, som en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 har besluttet at yde betaling til. ►C1 Den udbetales efter aktivering af betalingsrettigheder for de hektarer, den pågældende landbruger råder over, eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, ved den berørte landbrugers anmeldelse af de støtteberettigede hektar. ◄

▼B

4. Betalingen for arealer med naturlige begrænsninger pr. hektar beregnes ved at dividere det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 49, med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, og beliggende i områder, som en medlemsstat har besluttet at yde betaling til i overensstemmelse med stk. 2.

Medlemsstater kan på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier også fastsætte det maksimale antal hektar pr. bedrift, for hvilke der kan ydes støtte i henhold til dette kapitel.

5. Medlemsstaterne kan anvende betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i dette stykke, såfremt de har fastlagt de pågældende regioner efter objektive og ikkediskriminerende kriterier og navnlig deres naturbetingede begrænsninger, herunder hvor alvorlige disse er, og deres agronomiske betingelser.

Medlemsstaterne fordeler det nationale loft, jf. artikel 49, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.

Betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på regionalt plan beregnes ved at dividere det regionale loft beregnet i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i den pågældende region i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, og beliggende i de områder, som en medlemsstat har besluttet at yde betaling til i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 49

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere betalingen for arealer med naturlige begrænsninger kan medlemsstaterne senest den 1. august 2014 beslutte at anvende op til 5 % af deres nationale loft, der er fastsat i bilag II. De underretter Kommissionen om en eventuel beslutning senest på denne dato.

Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2016 revidere deres beslutning og ændre den med virkning fra den 1. januar 2017. De underretter senest den 1. august 2016 Kommissionen om en eventuel sådan beslutning.

2. På grundlag af den del af det nationale loft, der skal anvendes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for betalingen for arealer med naturlige begrænsninger på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

▼B

KAPITEL 5

Betalinger til unge landbrugere

Artikel 50

Generelle regler

1. Medlemsstaterne yder en årlig betaling til unge landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. kapitel 1.

2. I dette kapitel forstås ved "unge landbrugere" fysiske personer:

a) som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for den første ansøgning i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og

b) som ikke er ældre end 40 år i det år, hvor ansøgningen, jf. litra a), indgives.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere objektive og ikkediskriminerende kriterier for unge landbrugere, der ansøger om en betaling til unge landbrugere for så vidt angår passende kvalifikationer og/eller uddannelseskrav.

4. Med forbehold af anvendelse af finansiel disciplin, af nedsættelse af betalinger i overensstemmelse med artikel 11 og af lineære nedsættelser i overensstemmelse med artikel 7 i denne forordning og anvendelsen af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ydes betalingen til unge landbrugere på årsbasis, når landbrugeren har aktiveret betalingsrettighederne, eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36 i denne forordning, efter landbrugerens anmeldelse af støtteberettigede hektar.

5. Betalingen til unge landbrugere ydes pr. landbruger i en periode på højst fem år. Denne periode reduceres med det antal år, der er gået mellem etableringen som omhandlet i stk. 2, litra a), og den første indgivelse af ansøgningen om betaling til unge landbrugere.

6. Hvert år skal medlemsstater, der ikke anvender artikel 36, beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange antallet af rettigheder, som landbrugeren har aktiveret i henhold til artikel 32, stk. 1, med et tal, der svarer til:

a) 25 % af den gennemsnitlige værdi af de betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), som landbrugeren råder over, eller

b) 25 % af et beløb, der beregnes ved at dividere en fast procentdel af det nationale loft for kalenderåret 2019, jf. bilag II, med antallet af alle støtteberettigede hektar, der blev anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1. Denne faste procentdel skal være lig med andelen af det nationale loft, der er tilbage for grundbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, for 2015.

▼B

7. Medlemsstater, der anvender artikel 36, skal hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til 25 % af den generelle arealbetaling beregnet i overensstemmelse med artikel 36, med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.

8. Uanset stk. 6 og 7 kan medlemsstaterne hvert år beregne summen af betalingen til unge landbrugere ved at gange et tal, der svarer til 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar, med antallet af rettigheder, som landbrugeren har aktiveret i henhold til artikel 32, stk. 1, eller med antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren har anmeldt i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.

Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar beregnes ved at dividere det nationale loft for kalenderåret 2019, jf. bilag II, med antallet af støtteberettigede hektar, der blev anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2.

9 Medlemsstaterne fastsætter én maksimumsgrænse for antallet af betalingsrettigheder, som landbrugeren har aktiveret, eller til antallet af støtteberettigede hektar anmeldt af landbrugeren. Denne grænse må ikke være under 25 eller over 90. Medlemsstaterne skal overholde denne grænse, når de anvender stk. 6, 7 og 8.

10. I stedet for anvende stk. 6-9 kan medlemsstaterne tildele et årligt fast beløb pr. landbruger, som beregnes ved at gange et fast antal hektar med et tal, der svarer til 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar som fastsat i overensstemmelse med stk. 8.

Det faste antal hektar, der er omhandlet i første afsnit, beregnes ved at dividere det samlede antal støtteberettigede hektar, der er anmeldt i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2, af unge landbrugere, der ansøger om en betaling til unge landbrugere i 2015, med det samlede antal unge landbrugere, der ansøger om denne betaling i 2015.

En medlemsstat kan foretage en ny beregning af det faste antal hektar i et hvilket som helst år efter 2015 i tilfælde af betydelige ændringer i antallet af unge landbrugere, der ansøger om betaling, eller i størrelsen af de unge landbrugeres bedrifter, eller begge dele.

Det årlige faste beløb, der kan ydes til en landbruger, må ikke overstige hans samlede grundbetalingsbeløb inden anvendelse af artikel 63 i forordning (EU) nr. 1306/2013 i det givne år.

11. For at beskytte modtagernes rettigheder og for at undgå forskelsbehandling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om betingelserne for en juridisk persons berettigelse til at modtage betalingen til unge landbrugere.

▼B

Artikel 51

Finansielle bestemmelser

1. Med henblik på at finansiere betalingen til unge landbrugere benytter medlemsstaterne en procentdel, der ikke overstiger 2 %, af det årlige nationale loft, jf. bilag II. Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2014 Kommissionen om, hvilken procentsats der forventes at finansiere betalingen.

Medlemsstaterne kan senest den 1. august hvert år revidere deres forventede procentsats med virkning fra det efterfølgende år. De underretter Kommissionen om reviderede procentsats senest den 1. august året inden dets anvendelse.

2. Med forbehold af loftet på 2 % i stk. 1 i denne artikel, hvis summen af de betalinger til unge landbrugere, der er blevet ansøgt om i en medlemsstat i et givet år overstiger loftet i stk. 4, og hvis loftet er lavere end det maksimum, finansierer den pågældende medlemsstat forskellen ved at anvende artikel 30, stk. 7, første afsnit, litra f), i det relevante år, ved at anvende en lineær nedsættelse på alle betalinger, der ydes til alle landbrugere i henhold til artikel 32 eller artikel 36, stk. 2, eller ved begge metoder.

3. Hvis summen af de betalinger til unge landbrugere, der er blevet ansøgt om i en medlemsstat i et givet år overstiger loftet i stk. 4 i denne artikel, og hvis loftet er på 2 % af det årlige nationale loft i bilag II, anvender medlemsstaterne en lineær nedsættelse på betalinger, der ydes i henhold til artikel 50, for at overholde loftet.

4. På grundlag af den procentsats, som medlemsstaterne har oplyst i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for betalingen til unge landbrugere på årsbasis.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

AFSNIT IV

KOBLET STØTTE

KAPITEL 1

Frivillig koblet støtte

Artikel 52

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel (i dette kapitel benævnt "koblet støtte").

▼B

2. Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid.

3. Koblet støtte kan kun ydes til de sektorer eller de regioner i en medlemsstat, hvor bestemte landbrugsmæssige driftsformer eller landbrugssektorer, der tilskrives særlig stor betydning af økonomiske, sociale eller miljømæssige årsager, er udsat for særlige vanskeligheder.

4. Uanset stk. 3 kan koblet støtte også ydes til landbrugere som:

a) den 31. december 2014 har betalingsrettigheder i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 3, afdeling 2 og artikel 71m i forordning (EF) nr. 1782/2003 og i overensstemmelse med artikel 60 og artikel 65, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og

b) ikke råder over støtteberettigede hektar, der kan aktivere betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1 i afsnit III i denne forordning.

5. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte sektorer eller regioner.

6. Koblet støtte udbetales årligt og ydes inden for definerede kvantitative grænser og på grundlag af fastsatte arealer og udbytter eller et fastsat antal dyr.

7. I tilfælde af en juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer kan medlemsstaterne anvende de grænser, der er omhandlet i stk. 6, for så vidt angår medlemmer af disse juridiske personer eller sammenslutninger, hvis den nationale lovgivning tillader de enkelte medlemmer at varetage rettigheder og forpligtelser svarende til dem, der indehaves af enkelte landbrugere med status som driftsleder, navnlig hvad angår deres økonomiske, sociale og skattemæssige status, forudsat at de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

8. Koblet støtte, der ydes i henhold til denne artikel, skal være i overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og -politikker.

9. For at sikre en effektiv og målrettet anvendelse af EU-midlerne og undgå dobbeltfinansiering under andre lignende støtteinstrumenter tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70, der fastsætter:

a) betingelserne for at yde koblet støtte

b) reglerne om sammenhæng med EU's øvrige foranstaltninger og kumulering af støtte.

▼B

Artikel 53

Finansielle bestemmelser

1. For at finansiere den koblede støtte kan medlemsstaterne beslutte senest den 1. august i det år, der går forud for det første år for gennemførelsen af sådan støtte, at anvende op til 8 % af deres årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte at anvende op til 13 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II, forudsat at:

a) de indtil den 31. december 2014:

   i) anvender den generelle arealbetalingsordning, som er fastsat i afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009

   ii) finansierer foranstaltninger i henhold til artikel 111 i nævnte forordning, eller

   iii) er omfattet af den undtagelse, der er fastsat i artikel 69, stk. 5, eller for Maltas vedkommende artikel 69, stk. 1, i nævnte forordning, og/eller

b) de i mindst et år i perioden 2010-2014 totalt tildeler mere end 5 % af det beløb, der er til deres rådighed til direkte betalinger, jf. afsnit III, IV, med undtagelse af kapitel 1, afdeling 6, heraf, og afsnit V i forordning (EF) nr. 73/2009 til finansiering af:

   i) foranstaltninger i afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

   ii) støtten i nævnte forordnings artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og stk. 1, litra b) og e), eller

   iii) foranstaltningerne i kapitel 1, med undtagelse af nævnte forordnings afsnit IV, afdeling 6.

3. Procentdelen af det i stk. 1 og 2 nævnte årlige nationale loft kan forhøjes med op til to procentpoint for de medlemsstater, som beslutter at anvende mindst 2 % af deres årlige nationale loft som fastsat i bilag II for at støtte produktionen af proteinafgrøder i henhold til dette kapitel.

4. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstater, der i mindst et år i perioden 2010-2014 totalt tildeler mere end 10 % af det beløb, de havde til rådighed til direkte betalinger, jf. afsnit III, IV, med undtagelse af kapitel 1, afdeling 6, heraf, og V i forordning (EF) nr. 73/2009 til finansiering af:

a) foranstaltningerne i afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 73/2009

▼B

b) tildeling af støtten i nævnte forordnings artikel 68, stk. 1, litra a), nr. i)-iv), og stk. 1, litra b) og e), eller

c) foranstaltningerne i kapitel 1, med undtagelse af afsnit IV, afdeling 6, i nævnte forordning,

beslutte at bruge mere end 13 % af det årlige nationale loft i bilag II til denne forordning efter godkendelse fra Kommissionen i henhold til artikel 55 i denne forordning.

5. Uanset procentsatserne i stk. 1-4, kan medlemsstaterne vælge at anvende op til 3 mio. EUR om året til at finansiere koblet støtte.

6. Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2016 genoverveje deres beslutning i henhold til stk. 1-3, og med virkning fra 2017 beslutte:

a) at bevare, øge eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 1, 2 og 3, inden for de deri grænser, og hvor det er relevant, eller at bevare eller nedsætte den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 4

b) at ændre betingelserne for tildeling af støtten

c) at ophøre med at yde støtte i henhold til dette kapitel.

7. På grundlag af den beslutning, hver enkelt medlemsstat træffer i henhold til denne artikels stk. 1-6, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tilsvarende lofter for koblet støtte på årsbasis. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 54

Anmeldelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen beslutningerne i artikel 53 inden de datoer, der er nævnt i den artikel. Med undtagelse af den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 6, litra c), skal anmeldelsen indeholde oplysninger om de berørte regioner, de udvalgte driftsformer eller landbrugssektorer og størrelsen af den støtte, der skal ydes.

2. De beslutninger, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2 og 4, eller i givet fald i artikel 53, stk. 4, litra a), skal også omfatte en detaljeret beskrivelse af den særlige situation i den berørte region og de særlige karakteristika for de driftsformer eller bestemte landbrugssektorer, som bevirker, at den procentsats, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe de vanskeligheder, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, og som begrunder en øget støtte.

Artikel 55

Kommissionens godkendelse

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 71, stk. 2 eller 3, der godkender den beslutning, der er omhandlet i artikel 53, stk. 4, eller i givet fald artikel 53, stk. 6, litra a), hvis et af følgende behov i den berørte sektor eller region er påvist:

▼B

a) behovet for at opretholde et vist niveau af specifik produktion på grund af manglende alternativer og mindske risikoen for nedlæggelse af produktionen med deraf følgende sociale og/eller miljømæssige problemer

b) behovet for at sikre stabile forsyninger til den lokale forarbejdningsindustri og derved undgå de negative sociale og økonomiske konsekvenser af omstrukturering

c) behovet for at kompensere for ulemper, der rammer landbrugere i en særlig sektor som følge af fortsatte forstyrrelser på det pågældende marked

d) behovet for at gribe ind, hvis anden støtte, der er tilgængelig i henhold til denne forordning, forordning (EU) nr. 1305/2013 eller en godkendt statsstøtteordning, anses for at være utilstrækkelig til at dække de behov, der er omhandlet i litra a), b) og c) i dette stykke.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om proceduren for vurdering og godkendelse af beslutningerne i stk. 1 i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

KAPITEL 2

Afgrødespecifik betaling for bomuld

Artikel 56

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer bomuld henhørende under KN-kode 5201 00, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 57

Støtteberettigelse

1. Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes pr. hektar støtteberettiget bomuldsareal. Arealet er kun støtteberettiget, hvis det hører til landbrugsarealer, som medlemsstaten har godkendt til bomuldsproduktion, er tilsået med sorter, der er godkendt af medlemsstaten og reelt høstes under normale vækstforhold.

Den afgrødespecifikke betaling for bomuld ydes for bomuld af sund og sædvanlig handelskvalitet.

2. Medlemsstaterne godkender de arealer og sorter, der er nævnt i stk. 1, i henhold til de bestemmelser og betingelser, der er nævnt i stk. 3.

▼B

3. For at sikre en effektiv forvaltning af den afgrødespecifikke betaling for bomuld tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler og betingelser for godkendelse af arealer og sorter til den afgrødespecifikke betaling for bomuld.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om proceduren for godkendelse af arealer og sorter til den afgrødespecifikke betaling for bomuld og om meddelelser til producenterne om denne godkendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 58

Basisarealer, fastsatte udbytter og referencebeløb

1. De nationale basisarealer fastsættes som følger:

— Bulgarien: 3 342 ha

— Grækenland: 250 000 ha

— Spanien: 48 000 ha

— Portugal: 360 ha.

2. De fastsatte udbytter i referenceperioden fastsættes som følger:

— Bulgarien: 1,2 ton/ha

— Grækenland: 3,2 ton/ha

— Spanien: 3,5 ton/ha

— Portugal: 2,2 ton/ha.

3. Størrelsen af den afgrødespecifikke betaling pr. hektar støtteberettiget areal beregnes ved at gange de udbytter, der er fastsat i stk. 2, med følgende referencebeløb:

— Bulgarien: 584,88 EUR i 2015 og 649,45 EUR i 2016 og derefter.

— Grækenland: 234,18 EUR

— Spanien: 362,15 EUR

— Portugal: 228,00 EUR.

4. Hvis det støtteberettigede bomuldsareal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det basisareal, der er fastsat i stk. 1, nedsættes den støtte, der er nævnt i stk. 3, for denne medlemsstat forholdsmæssigt med overskridelsen af basisarealet.

▼B

5. For at gøre det muligt at anvende den afgrødespecifikke betaling for bomuld tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om regler for betingelserne for ydelse af denne betaling, for kravene til støtteberettigelse og for dyrkningspraksis.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om beregning af den nedsættelse, der er nævnt i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 59

Godkendte brancheorganisationer

1. I dette kapitel forstås ved en "godkendt brancheorganisation" en retlig enhed, der består af bomuldsproducerende landbrugere og mindst én egreneringsvirksomhed, og hvis arbejde bl.a. består i:

a) at medvirke til en bedre koordinering af den måde, bomulden bringes i omsætning på, især ved forsknings- og markedsundersøgelser

b) at udarbejde standardkontrakter, der er i overensstemmelse med EU's regler

c) at dirigere produktionen i retning af produkter, der er bedre tilpasset markedets behov og forbrugerefterspørgslen, især med hensyn til kvalitet og forbrugerbeskyttelse

d) at opdatere metoder og måder at forbedre produktkvaliteten på

e) at udvikle markedsføringsstrategier for at fremme afsætningen af bomuld ved hjælp af kvalitetscertificeringsordninger.

2. Den medlemsstat, hvor egreneringsvirksomhederne er etableret, godkender brancheorganisationer, som overholder de kriterier, der fastsættes i henhold til stk. 3.

3. For at gøre sikre en effektiv anvendelse af den afgrødespecifikke betaling for bomuld effektivt tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 70, der fastsætter:

a) kriterier for godkendelse af brancheorganisationer

b) forpligtelser for producenterne

c) regler, der gælder, hvis en godkendt brancheorganisation ikke opfylder de i litra a) omhandlede kriterier.

▼B

Artikel 60

Ydelse af betaling

1. Landbrugere ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar, jf. artikel 58.

2. Til landbrugere, der er medlemmer af en godkendt brancheorganisation, ydes den afgrødespecifikke betaling for bomuld pr. støtteberettiget hektar inden for det basisareal, der er fastsat i artikel 58, stk. 1, forhøjet med et beløb på 2 EUR.

AFSNIT V

ORDNING FOR MINDRE LANDBRUGERE

Artikel 61

Generelle regler

1. Medlemsstaterne kan fastlægge en ordning for mindre landbrugere i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i dette afsnit ("ordning for mindre landbrugere").

Landbrugere, der i 2015 råder over betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), eller, i medlemsstater, der anvender artikel 36, ansøger om den generelle arealbetalingsordning, og som opfylder minimumsbetingelserne i artikel 10, stk.1, kan vælge at deltage i ordningen for mindre landbrugere.

▼C1

2. Betalinger under ordningen for mindre landbrugere erstatter de direkte betalinger, der ydes i henhold til afsnit III og IV.

▼B

Første afsnit finder ikke anvendelse, når en medlemsstat vælgerbetalingsmetoden i artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a). I det tilfælde er betalingen underlagt de respektive betingelser fastsat i afsnit III og IV, jf. dog denne artikels stk. 3.

3. Landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, undtages fra de landbrugsmetoder, der er omhandlet i afsnit III, kapitel 3.

4. Der gives ikke i medfør af dette afsnit fordele til landbrugere, om hvem det er fastslået, at de efter den 18. oktober 2011 kunstigt har skabt betingelser for at få gavn af ordningen for mindre landbrugere.

Artikel 62

Deltagelse

1. Landbrugere, der ønsker at deltage i ordningen for mindre landbrugere, indsender en ansøgning inden en dato, som medlemsstaterne fastsætter, som dog ikke kan være senere end den 15. oktober 2015. Den dato, som medlemsstaterne fastsætter, kan dog ikke ligge tidligere end sidste frist for indgivelse af en ansøgning i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning.

▼B

Landbrugere, der ikke senest den dato, som medlemsstaten har fastsat, har ansøgt om at deltage i ordningen for mindre landbrugere, som beslutter at trække sig efter denne dato, eller som er blevet udvalgt til at modtage støtte i henhold til artikel 19, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1305/2013 vil ikke længere være berettiget til at deltage i ordningen.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstater fastsætte, at landbrugere, hvis direkte betalinger i henhold til afsnit III og IV er lavere end det maksimumbeløb, som medlemsstaten har fastsat i overensstemmelse med artikel 63, automatisk skal omfattes af ordningen for mindre landbrugere, medmindre de udtrykkeligt trækker sig senest den dato, som medlemsstaten har fastsat i overensstemmelse med stk. 1, eller i et efterfølgende år. Medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, oplyser i god tid de relevante landbrugere om deres ret til at trække sig.

3. Hver medlemsstat sikrer, at landbrugerne får forelagt et overslag over størrelsen af den betaling, der er omhandlet i artikel 63, i god tid inden datoen for indgivelse af ansøgninger eller for tilbagetrækning, der fastsættes af denne medlemsstat.

Artikel 63

Betalingens størrelse

1. Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af den årlige betaling for hver landbruger, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, på et af følgende niveauer:

a) et beløb, der ikke overstiger 25 % af den nationale gennemsnitlige betaling pr. støttemodtager, der fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af landbrugere, der har anmeldt støtteberettigede hektar i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2 i 2015

b) et beløb svarende til den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar ganget med et tal svarende til et antal af hektar, der ikke overstiger fem, som skal fastsættes af medlemsstaterne. Den nationale gennemsnitlige betaling pr. hektar fastsættes af medlemsstaterne på grundlag af det nationale loft, der er fastsat i bilag II for kalenderåret 2019, og antallet af støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2015 i henhold til artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 2.

Beløbet i første afsnit, litra a) eller b), er på mindst 500 EUR og højst 1 250 EUR.

Hvis anvendelsen af første afsnit, litra a) og b), medfører et beløb på under 500 EUR eller over 1 250 EUR, rundes beløbet henholdsvis op eller ned til minimums- eller maksimumsbeløbet.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat beslutte, at bevilge deltagende landbrugere:

►C1 a) et beløb svarende til den samlede værdi af de direkte betalinger, der tildeles ◄ landbrugeren hvert år i henhold til afsnit III og IV, eller

▼B

►C1 b) et beløb svarende til den samlede værdi af de direkte betalinger, der tildeles ◄ landbrugeren i 2015 i henhold til afsnit III og IV, som medlemsstaten kan tilpasse i de følgende år for forholdsmæssigt at tage ændringerne i det nationale loft i bilag II i betragtning.

Det i første afsnit, litra a) eller b), omhandlede beløb må ikke være højere end et beløb, som den pågældende medlemsstat har fastsat, som skal være mellem 500 EUR og 1 250 EUR.

Hvis anvendelsen af første afsnit, litra a) eller b) medfører et beløb under 500 EUR, kan den pågældende medlemsstat beslutte at runde dette beløb op til 500 EUR.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan det i disse stykker omhandlede beløb i Cypern, Kroatien, Malta og Slovenien fastsættes til en værdi, som er lavere end 500 EUR, men ikke lavere end 200 EUR eller for så vidt angår Malta ikke lavere end 50 EUR.

Artikel 64

Særlige betingelser

1. Under deltagelsen i ordningen for mindre landbrugere skal landbrugerne:

a) som minimum have et antal støtteberettigede hektar svarende til det antal betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), de råder over, eller til antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2

b) opfylde minimumskriterierne i artikel 10, stk. 1, litra b).

2. Betalingsrettigheder, der aktiveres i 2015 i henhold til artikel 32 og 33 af en landbruger, som deltager i ordningen for mindre landbrugere, betragtes som aktiverede betalingsrettigheder, så længe landbrugeren deltager i ordningen.

De betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet), som en landbruger råder over under deltagelsen i ordningen, betragtes ikke som uudnyttede betalingsrettigheder, der skal tilbageføres til den nationale reserve eller de regionale reserver i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, litra b).

I medlemsstater, der anvender artikel 36, betragtes de støtteberettigede hektar, der er anmeldt i 2015 i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, af en landbruger, som deltager i ordningen for mindre landbrugere, som anmeldt for den periode, hvor landbrugeren deltager i ordningen.

3. Uanset artikel 34 kan betalingsrettigheder, som landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, råder over, ikke overdrages, medmindre der er tale om arv eller arveforskud.

Landbrugere, der ved arv eller arveforskud tildeles betalingsrettigheder fra en landbruger, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, er berettigede til at deltage i ordningen, hvis de opfylder betingelserne for at modtage støtte under grundbetalingsordningen, og hvis de arver alle betalingsrettighederne tilhørende den landbruger, som de modtog betalingsrettighederne fra.

▼B

4. Hvis en medlemsstat vælger betalingsmetoden i artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), uden at anvende det tredje afsnit i artikel 63, stk. 2, finder stk. 1 og 2 og stk. 3, første afsnit, i denne artikel ikke anvendelse.

5. Af hensyn til retssikkerheden tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastsættelse af betingelser for deltagelse i ordningen, hvis den deltagende landbrugers situation ændrer sig.

Artikel 65

Finansielle bestemmelser

1. Til finansiering af betalingerne i dette afsnit skal medlemsstaterne fratrække de beløb, der svarer til de beløb, som de mindre landbrugere er berettigede til, fra det samlede beløb, der er til rådighed for de respektive betalinger:

a) i form af grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. afsnit III, kapitel 1

b) som omfordelingsbetalinger, jf. afsnit III, kapitel 2

c) som betaling til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, som omhandlet i afsnit III, kapitel 3

d) som betaling for områder med naturlige begrænsninger, jf. afsnit III, kapitel 4

e) som betaling til unge landbrugere, jf. afsnit III, kapitel 5, og

f) som koblet støtte, som omhandlet i afsnit IV.

I tilfælde af medlemsstater, der har valgt at beregne betalingens størrelse i henhold til artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), nedsættes de enkelte beløb forholdsmæssigt, hvis det samlede beløb for den enkelte landbruger overstiger det maksimumbeløb, de har fastsat.

2. Forskellen mellem summen af alle betalinger under ordningen for mindre landbrugere og det samlede beløb, der finansieres i henhold til stk. 1, finansieres på en eller flere af de følgende måder:

a) ved at anvende artikel 30, stk. 7, i det relevante år

b) ved at anvende de midler til finansiering af betalingen til unge landbrugere som fastsat i afsnit III, kapitel 5, og som er uudnyttede i det relevante år

c) ved at anvende en lineær nedsættelse på alle betalinger, der ydes i overensstemmelse med artikel 32 eller 36.

3. Medmindre en medlemsstat har valgt at fastsætte størrelsen af den årlige betaling i henhold til artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), skal de faktorer, som ligger til grund for fastsættelsen af beløbene i denne artikels stk. 1, være de samme i hele den periode, hvor landbrugeren deltager i ordningen for mindre landbrugere.

▼B

4. Hvis det samlede betalingsbeløb, som udbetales under ordningen for mindre landbrugere, overstiger 10 % af det årlige nationale loft i bilag II, skal medlemsstaterne anvende en lineær nedsættelse på de beløb, der betales i henhold til dette afsnit, for at overholde denne procentsats, medmindre de har fastsat betalingens størrelse i overensstemmelse med artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra a), uden at anvende tredje afsnit i artikel 63, stk. 2.

Den samme undtagelse finder anvendelse for medlemsstater, der har fastsat betalingens størrelse i overensstemmelse med artikel 63, stk. 2, første afsnit, litra b), uden at anvende tredje afsnit i artikel 63, stk. 2, hvis nationale loft fastsat i bilag II for 2019 er højere end for 2015, og som anvender beregningsmetoden fastsat i artikel 25, stk. 1, eller i artikel 36, stk. 2.

AFSNIT VI

NATIONALE OMSTRUKTURERINGSPROGRAMMER FOR BOMULDSSEKTOREN

Artikel 66

Anvendelse af det årlige budget for omstruktureringsprogrammerne

1. For de medlemsstater, der har anvendt artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 637/2008, overføres det relevante årlige budget, der er til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning, med virkning fra den 1. januar 2014, og det skal udgøre yderligere EU-midler til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, der finansieres i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.

2. For de medlemsstater, der har anvendt artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 637/2008, medtages det årlige budget, der er til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte forordning, med virkning fra den 1. januar 2017 i deres nationale lofter som fastsat i bilag II til denne forordning.

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Meddelelser og nødsituationer

Artikel 67

Meddelelseskrav

1. For at sikre den korrekte anvendelse af reglerne i denne forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om de nødvendige foranstaltninger vedrørende medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen i medfør af denne forordning eller med henblik på kontrol, overvågning, evaluering og revision af direkte betalinger, eller med henblik på at overholde kravene i internationale aftaler indgået ved en rådsafgørelse, herunder notifikationskrav i henhold til disse aftaler. Kommissionen tager i den forbindelse højde for behovet for data og samspillet mellem mulige datakilder.

▼B

De indsamlede oplysninger kan, hvis det er hensigtsmæssigt, videregives eller stilles til rådighed for internationale organisationer og kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden, såfremt der tages hensyn til beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

2. For at gøre de meddelelser, der er omhandlet i stk. 1, hurtige, effektive, pålidelige og omkostningseffektive tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om fastlæggelse af yderligere regler om:

a) karakteren og typen af de oplysninger, der skal meddeles

b) de kategorier af data, der skal behandles, og de maksimale opbevaringsperioder

c) adgang til oplysninger eller informationssystemer, der stilles til rådighed

d) vilkårene for offentliggørelse af oplysninger.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

a) meddelelsesmetoderne

b) regler for tilvejebringelse af de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel

c) ordninger for forvaltning af de oplysninger, der skal meddeles, samt regler om indhold, form, timing, hyppighed og frister for meddelelser

d) procedurer for at overføre eller stille oplysninger og dokumenter til rådighed for medlemsstaterne, internationale organisationer, kompetente myndigheder i tredjelande eller offentligheden, såfremt der tages hensyn til beskyttelse af personoplysninger og landbrugernes virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

Artikel 68

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen indsamler personoplysninger med de formål, der er fastsat i artikel 67, stk. 1. De behandler ikke disse oplysninger på en måde, som er uforenelig med disse formål.

2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering som omhandlet i artikel 67, stk. 1, skal de anonymiseres og kun behandles i sammenfattet form.

▼B

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001. Navnlig lagres sådanne oplysninger ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede, i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de blev indsamlet, eller for hvilke de behandles yderligere; samtidig tages der hensyn til de minimumsopbevaringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.

4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale og EU-organer i overensstemmelse med stk. 1, og at de i denne forbindelse nyder de rettigheder, der er fastsat i henholdsvis direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

5. Denne artikel er omfattet af artikel 111-114 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Artikel 69

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. Med henblik på at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan kun fravige denne forordnings bestemmelser i et omfang og tidsrum, der er strengt nødvendigt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 71, stk. 2.

2. Når behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter kræver det, og med henblik på at løse specifikke problemer samtidig med at kontinuiteten i det direkte betalingssystem sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen omgående gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 71, stk. 3.

3. Foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 1 eller 2, forbliver gyldige i en periode på højst tolv måneder. Hvis de specifikke problemer, der er nævnt i disse stykker, fortsat findes efter denne periode, kan Kommissionen for at skabe en permanent løsning forelægge et relevant lovgivningsmæssigt forslag.

4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1 eller 2, senest to dage efter deres vedtagelse.

KAPITEL 2

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 70

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser tillægges Kommissionen.

▼B

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 1. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af den beføjelse, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 20, stk. 6, artikel 35, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 3, artikel 43, stk. 12, artikel 44, stk. 5, artikel 45, stk. 5 og 6, artikel 46, stk. 9, artikel 50, stk. 11, artikel 52, stk. 9, artikel 57, stk. 3, artikel 58, stk. 5, artikel 59, stk. 3, artikel 64, stk. 5, artikel 67, stk. 1 og 2, og artikel 73, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 71

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

▼B

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Hvis komitéen i forbindelse med de retsakter, der er nævnt i artikel 24, stk. 11, artikel 31, stk. 2, og artikel 67, stk. 3, ikke afgiver udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 i nævnte forordning.

KAPITEL 3

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 72

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 637/2008 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Den gælder dog indtil den 31. december 2017 for medlemsstater, der har gjort brug af den mulighed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning.

2. Forordning (EF) nr. 73/2009 ophæves.

▼M1

De anvendes dog fortsat på støtteansøgninger, der vedrører ansøgningsår, som startede før den 1. januar 2015.

▼B

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til denne forordning eller til forordning (EU) nr. 1306/2013 og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XI i denne forordning, jf. dog stk. 3.

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) nr. 73/2009 og forordning (EF) nr. 1782/2003 læses som henvisninger til disse forordninger, således som de var i kraft før deres ophævelse.

Artikel 73

Overgangsbestemmelser

For at sikre en gnidningsløs overgang fra den ordning, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 73/2009, til bestemmelserne i denne forordning tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte landbrugernes eventuelle erhvervede rettigheder og berettigede forventninger.

Artikel 74

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Dog anvendes artikel 8, artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 6, artikel 14, artikel 16, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1, første afsnit, artikel 23, stk. 6, artikel 24, stk. 10, artikel 29, artikel 36, stk. 1, første afsnit, artikel 41, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 43, stk. 2 og 13, artikel 45, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 46, stk. 2 og. 8, artikel 49, stk. 1, artikel 51, stk. 1, artikel 53, artikel 54, artikel 66, stk. 1, artikel 67 og 70 og artikel 72, stk. 1, fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Liste over støtteordninger

Område	Retsgrundlag	Bemærkninger
Grundbetalingsordningen	Afsnit III, kapitel 1, afdeling 1, 2, 3 og 5	Afkoblet betaling
►C1 Generel arealbetalingsordning ◄	Artikel 36 i denne forordning	Afkoblet betaling
Omfordelingsbetalinger	Afsnit III, kapitel 2	Afkoblet betaling
Betaling til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet	Afsnit III, kapitel 3	Afkoblet betaling
Betaling til områder med naturbetingede begrænsninger	Afsnit III, kapitel 4	Afkoblet betaling
Betalinger til unge landbrugere	Afsnit III, kapitel 5	Afkoblet betaling
Frivillig koblet støtte	Afsnit IV, kapitel 1	
Afgrødespecifik betaling for bomuld	Afsnit IV, kapitel 2	Arealstøtte
Ordning for mindre landbrugere	Afsnit V	Afkoblet betaling
Posei	Kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne
De Ægæiske Øer	Kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013	Direkte betalinger i henhold til foranstaltninger, der er fastsat i programmerne

▼M6

BILAG II

Nationale lofter, jf. artikel 6

(1 000 EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgarien	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Tjekkiet	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danmark	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Tyskland	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estland	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irland	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grækenland	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanien	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Frankrig	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Kroatien (*)	183 735	202 865	241 125	279 385	317 645	306 080
Italien	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cypern	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Letland	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litauen	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxembourg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungarn	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nederlandene	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Østrig	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polen	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugal	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumænien	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenien	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovakiet	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finland	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Sverige	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Det Forenede Kongerige	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

(*) For Kroatien er det nationale loft for kalenderåret 2021 344 340 000 EUR, og for 2022 er det 382 600 000 EUR.

▼M6

BILAG III

Nettolofter, jf. artikel 7

(mio. EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgarien	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Tjekkiet	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danmark	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Tyskland	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estland	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irland	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grækenland	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanien	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Frankrig	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Kroatien (*)	183,7	202,9	241,1	279,4	317,6	306,1
Italien	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cypern	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Letland	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litauen	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxembourg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungarn	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nederlandene	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Østrig	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polen	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugal	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumænien	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenien	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovakiet	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finland	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Sverige	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
▼M7						
Det Forenede Kongerige	3 170,7	3 177,3	3 183,6	3 192,2	3 201,4	3 591,7

▼M6

(*) For Kroatien er nettoloftet for kalenderåret 2021 344 340 000 EUR, og for 2022 er det 382 600 000 EUR.

▼B

BILAG IV

Begrænsninger for justeringen af de i artikel 10, stk. 2, omhandlede tærskler

Medlemsstat	Grænse for EUR-tærsklen (artikel 10, stk. 1, litra a))	Grænse for hektartærsklen (artikel 10, stk. 1, litra b))
Belgien	400	2
Bulgarien	200	0,5
Den Tjekkiske Republik	200	5
Danmark	300	5
Tyskland	300	4
Estland	100	3
Irland	200	3
Grækenland	400	0,4
Spanien	300	2
Frankrig	300	4
Kroatien	100	1
Italien	400	0,5
Cypern	300	0,3
Letland	100	1
Litauen	100	1
Luxembourg	300	4
Ungarn	200	0,3
Malta	500	0,1
Nederlandene	500	2
Østrig	200	2
Polen	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumænien	200	0,3
Slovenien	300	0,3
Slovakiet	200	2
Finland	200	3
Sverige	200	4
Det Forenede Kongerige	200	5

▼B

BILAG V

Finansielle bestemmelser vedrørende Bulgarien og Rumænien som omhandlet i artikel 10, 16 og 18

A. Beløb ved anvendelse af artikel 10, stk. 1, litra a), og til beregning af de nationale lofter for betalinger omhandlet i artikel 16 i 2015:

Bulgarien: 790 909 000 EUR

Rumænien: 1 783 426 000 EUR

B. Sum af supplerende nationale direkte betalinger til grundbetalingsordningen, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 i 2015:

Bulgarien: 69 657 000 EUR

Rumænien: 153 536 000 EUR

C. Sum af supplerende nationale direkte betalinger til den afgrødespecifikke betaling for bomuld, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, i 2015:

Bulgarien: 258 952 EUR

▼**M6**

BILAG VI

Finansielle bestemmelser for Kroatien, jf. artikel 10 og 19

A. Beløb for anvendelse af artikel 10, stk. 1, litra a):

382 600 000 EUR

B. Sum af supplerende nationale direkte betalinger, jf. artikel 19, stk. 3:

(1 000 EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

▼B

BILAG VII

Maksimumsbeløb, som skal lægges til de beløb, der er angivet i bilag II i henhold til artikel 20, stk. 2

(i 1 000 EUR)

2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

▼B

BILAG VIII

Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrifter omhandlet i artikel 41, stk. 4

Medlemsstat	Gennemsnitlig størrelse af landbrugsbedrift (i hektar)
Belgien	29
Bulgarien	6
Den Tjekkiske Republik	89
Danmark	60
Tyskland	46
Estland	39
Irland	32
Grækenland	5
Spanien	24
Frankrig	52
Kroatien	5,9
Italien	8
Cypern	4
Letland	16
Litauen	12
Luxembourg	57
Ungarn	7
Malta	1
Nederlandene	25
Østrig	19
Polen	6
Portugal	13
Rumænien	3
Slovenien	6
Slovakiet	28
Finland	34
Sverige	43
Det Forenede Kongerige	54

▼B

BILAG IX

Liste over tilsvarende metoder, jf. artikel 43, stk. 3

I. Metoder svarende til afgrødediversificering:

1) Afgrødediversificering

Krav: mindst tre afgrøder, maksimalt 75 % for hovedafgrøden og et eller flere af følgende finder anvendelse:

— der er mindst fire afgrøder

— lavere maksimale tærskler finder anvendelse

— der er en mere passende udvælgelse af afgrøder som f.eks. bælgplanter, proteinafgrøder, afgrøder, der ikke kræver kunstvanding eller behandling mod pesticider

— regionale varieteter af gamle, traditionelle eller truede afgrødetyper er omfattet på mindst 5 % af det braklagte areal.

2) Omdrift

Krav: mindst tre afgrøder, maksimalt 75 % for hovedafgrøden og et eller flere af følgende finder anvendelse:

— en mere miljømæssigt gunstig flerårig række af afgrøder og/eller braklægning følges

— der er mindst fire afgrøder.

3) Vinterjorddække (*)

4) Mellemafgrøder (*)

II. Metoder svarende til bibeholdelse af permanente græsarealer:

1) Forvaltning af enge eller græsgange

Krav: bibeholdelse af permanente græsarealer og et eller flere af følgende:

— høstordning eller passende slåning (datoer, metoder, grænser)

— bibeholdelse af landskabstræk på permanente græsarealer og kontrol med krat

— specificerede græssorter og/eller såningsordning for fornyelse afhængigt af græsarealtypen, uden ødelæggelse af høj naturværdi

— bortkørsel af foder eller hø

— passende forvaltning af stejle skråninger

— gødningsordning

— pesticidbegrænsninger

(*) Metoder efter beregningen i artikel 43, stk. 12, litra c)

▼B

2) Udstrakte græsningsområder

Krav: bibeholdelse af permanente græsarealer og et eller flere af følgende:

— ekstensiv græsning (timing, maksimal belægningsgrad)

— fårehold eller fårehold i bjergegne

— anvendelse af lokale eller traditionelle racer til afgræsning af permanente græsarealer

III. Metoder svarende til miljømæssige fokusområder:

Krav: anvendelse af enhver af følgende metoder på mindst den procentdel af agerjord, der er fastsat i henhold til artikel 46, stk. 1:

1) Økologisk braklægning

2) Oprettelse af "stødpudezoner" for områder af høj natur- og landskabsværdi, Natura 2000 eller andre biodiversitetsbeskyttede områder, herunder langs levende hegn og vandløb

3) Forvaltning af udyrkede erosionshæmmende striber og markbræmmer (høstordning, lokale eller specificerede græssorter og/eller såningsordning, tilsåning med regionale arter, ingen brug af pesticider, ingen spredning af naturgødning og/eller mineralsk gødning), ingen kunstvanding, ingen arealbefæstelse

4) Grænser, bræmmer på marker og små arealer udlagt til vilde dyr eller specifik fauna (urtegrænse, beskyttelse af reder, bræmmer med vilde blomster, lokal frøblanding, uhøstede afgrøder)

5) Forvaltning (beskæring, datoer, metoder, retablering) af landskabstræk (træer, levende hegn, trævegetation i randzoner, stenmure (terrasser), grøfter, små søer)

6) Holde dyrkelige tørveholdige eller våde jorder under græs (uden brug af gødningsstoffer og uden brug af plantebeskyttelsesprodukter)

7) Produktion på agerjord uden brug af gødningsstoffer (mineralske gødningsstoffer og naturgødning) og/eller plantebeskyttelsesprodukter og ikke vandet, ikke tilsået med samme afgrøde to år i træk og på et fast sted (*)

8) Omlægning af agerjord til permanent græsareal til ekstensivt brug

▼M2

BILAG X

Omregnings- og vægtningsfaktorer, jf. artikel 46, stk. 3 ([1])

Elementer	Omregnings-faktor (m/træ til m^2)	Vægtningsfaktor	Miljømæssigt fokus-område (hvis begge faktorer anvendes)
Braklagte arealer (pr. 1m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Terrasser (pr. 1 m)	2	1	2 m^2
Landskabstræk:			
Hegn/træbevoksede bræmmer (pr. 1 m)	5	2	10 m^2
Enkeltstående træ (pr. træ)	20	1,5	30 m^2
Træer på række (pr. 1 m)	5	2	10 m^2
Grupper af træer/markkrat (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1,5	1,5 m^2
Markbræmmer (pr. 1 m)	6	1,5	9 m^2
Små søer (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1,5	1,5 m^2
Grøfter (pr. 1 m)	3	2	6 m^2
Traditionelle stendiger (pr. 1 m)	1	1	1 m^2
Andre kendetegn, som ikke er opført, men som er beskyttet inden for rammerne af GLM 7, lovgivnings-bestemte forvaltningskrav 2 eller 3 (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Erosionshæmmende striber (pr. 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hektar skovlandbrug (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Bræmmer af støtteberettigede hektar langs skovbryn (pr. 1 m)			
Uden produktion	6	1,5	9 m^2
Med produktion	6	0,3	1,8 m^2
Arealer med lavskov i kort omdrift (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	0,3	0,3 m^2
Skovklædte områder, jf. artikel 32, stk. 2, litra b), nr. ii) (pr. m^2)	ikke oplyst	1	1 m^2
Arealer med efterafgrøder eller plantedække (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	0,3	0,3 m^2
Arealer med kvælstofbindende afgrøder (pr. 1 m^2)	ikke oplyst	►M4 0,7 ◄	0,3 m^2

([1]) Omregnings- og vægtningsfaktorerne finder også anvendelse for elementer, der er underlagt tilsvarende metoder, som anført i bilag IX i afsnit III, der er de samme som de elementer, der er anført i dette bilag og som er angivet i artikel 45 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1) alene med henblik på beregningen af det miljømæssige fokusområde på bedriften, jf. artikel 46, stk. 1, i denne forordning.

▼B

BILAG XI

Sammenligningstabel

jf. artikel 72, stk. 2

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 1	Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel 4	—
Artikel 3	Artikel 5	—
Artikel 4, stk. 1	—	Artikel 91
Artikel 4, stk. 2	—	Artikel 95
Artikel 5	—	Artikel 93
Artikel 6, stk. 1	—	Artikel 94
Artikel 6, stk. 2	—	—
Artikel 7	—	—
Artikel 8	Artikel 7	—
Artikel 9	—	—
Artikel 10	—	—
Artikel 10a	—	—
Artikel 10b	—	—
Artikel 10c	—	—
Artikel 10d	—	—
Artikel 11	Artikel 8	Artikel 26, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 11a	Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 12, stk. 1 og 2	—	Artikel 12
Artikel 12, stk. 3	—	Artikel 14
Artikel 12, stk. 4	—	—
Artikel 13	—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 14	—	Artikel 67
Artikel 15	—	Artikel 68, stk. 1 og 2
Artikel 16	—	Artikel 69
Artikel 17	—	Artikel 70
Artikel 18	—	Artikel 71
Artikel 19	—	Artikel 72

▼B

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 20	—	Artikel 74, stk. 1, 2 og 3
Artikel 21	—	Artikel 74, stk. 4
Artikel 22	—	Artikel 96
Artikel 23	—	Artikel 97
Artikel 24	—	Artikel 99
Artikel 25	—	Artikel 100
Artikel 26	—	Artikel 61
Artikel 27, stk. 1	—	Artikel 102, stk. 3
Artikel 27, stk. 2	—	Artikel 47
Artikel 27, stk. 3	—	Artikel 68, stk. 3
Artikel 28, stk. 1	Artikel 10	—
Artikel 28, stk. 2	Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 28, stk. 3	Artikel 31, stk. 1, litra a), nr. i) og ii)	—
Artikel 29	—	Artikel 75
Artikel 30	—	Artikel 60
Artikel 31	—	Artikel 2, stk. 2
Artikel 32	Artikel 15	—
Artikel 33	—	—
Artikel 34, stk. 2	Artikel 32, stk. 2 og 4	—
Artikel 35	Artikel 33	—
Artikel 36	—	—
Artikel 37	Artikel 12	—
Artikel 38	—	—
Artikel 39, stk. 1	Artikel 32, stk. 6	—
Artikel 39, stk. 2	Artikel 35, stk. 3	—
Artikel 40, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	—
Artikel 41, stk. 1	Artikel 30, stk. 1	—
Artikel 41, stk. 2	Artikel 30, stk. 3 og 6	—
Artikel 41, stk. 3	Artikel 30, stk. 3 og 7, litra a)	—
Artikel 41, stk. 4	—	—
Artikel 41, stk. 5	Artikel 30, stk. 10	—
Artikel 41, stk. 6	—	—
Artikel 42	Artikel 31, stk. 1, litra b)	—
Artikel 43, stk. 1	Artikel 34, stk. 1, 2 og 3	—

▼B

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 43, stk. 2	—	
Artikel 43, stk. 3	Artikel 34, stk. 4	—
Artikel 44	—	—
Artikel 45	—	—
Artikel 46	—	—
Artikel 47	—	—
Artikel 48	—	—
Artikel 49	—	—
Artikel 50	—	—
Artikel 51	—	—
Artikel 52	—	—
Artikel 53	—	—
Artikel 54	—	—
Artikel 55	—	—
Artikel 56	—	—
Artikel 57	—	—
Artikel 57a	Artikel 20 og bilag VII	—
Artikel 58	—	—
Artikel 59	—	—
Artikel 60	—	—
Artikel 61	—	—
Artikel 62	—	—
Artikel 63	—	—
Artikel 64	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Artikel 74	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 75	—	—
Artikel 76	—	—
Artikel 77	—	—
Artikel 78	—	—
Artikel 79	—	—
Artikel 80	—	—
Artikel 81	—	—
Artikel 82	—	—
Artikel 83	—	—
Artikel 84	—	—
Artikel 85	—	—
Artikel 86	—	—
Artikel 87	—	—
Artikel 88	Artikel 56	—
Artikel 89	Artikel 57	—
Artikel 90	Artikel 58	—
Artikel 91	Artikel 59	—
Artikel 92	Artikel 60	—
Artikel 93	—	—
Artikel 94	—	—
Artikel 95	—	—
Artikel 96	—	—
Artikel 97	—	—
Artikel 98	—	—
Artikel 99	—	—
Artikel 100	—	—
Artikel 101	—	—
Artikel 102	—	—
Artikel 103	—	—
Artikel 104	—	—
Artikel 105	—	—
Artikel 106	—	—
Artikel 107	—	—
Artikel 108	—	—

▼B

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 109	—	—
Artikel 110	—	—
Artikel 111	—	—
Artikel 112	—	—
Artikel 113	—	—
Artikel 114	—	—
Artikel 115	—	—
Artikel 116	—	—
Artikel 117	—	—
Artikel 118	—	—
Artikel 119	—	—
Artikel 120	—	—
Artikel 121	Artikel 16 og 17	—
Artikel 121a	—	Artikel 98, andet afsnit
Artikel 122	—	—
Artikel 123	—	—
Artikel 124, stk. 1-5, 7 og 8	—	—
Artikel 124, stk. 6	—	Artikel 98, første afsnit
Artikel 125	—	—
Artikel 126	—	—
Artikel 127	—	—
Artikel 128	—	—
Artikel 129	—	—
Artikel 130	—	—
Artikel 131	—	—
Artikel 132	Artikel 18 og 19	—
Artikel 133	—	—
Artikel 133a	Artikel 37	—
Artikel 134 (udgår)	—	—
Artikel 135 (udgår)	—	—
Artikel 136	—	—
Artikel 137	—	—
Artikel 138	Artikel 3	—
Artikel 139	Artikel 13	—
Artikel 140	Artikel 67	—

▼B

Forordning (EF) nr. 73/2009	Denne forordning	Forordning (EU) nr. 1306/2013
Artikel 141	Artikel 71	—
Artikel 142, litra a)-q) og s)	Artikel 70	—
Artikel 142(r)	Artikel 69	—
Artikel 143	—	—
Artikel 144	—	—
Artikel 145	—	—
Artikel 146	Artikel 72	—
Artikel 146a	—	—
Artikel 147	Artikel 73	—
Artikel 148	—	—
Artikel 149	Artikel 74	—
Bilag I	Bilag I	—
Bilag II	—	Bilag II
Bilag III	—	Bilag II
Bilag IV	Bilag III	—
Bilag V	—	—
Bilag VI	—	—
Bilag VII	Bilag IV	—
Bilag VIII	Bilag II	—
Bilag IX	—	—
Bilag X	—	—
Bilag XI	—	—
Bilag XII	—	—
Bilag XIII	—	—
Bilag XIV	—	—
Bilag XV	—	—
Bilag XVI	—	—
Bilag XVII	—	—
Bilag XVIIa	—	—